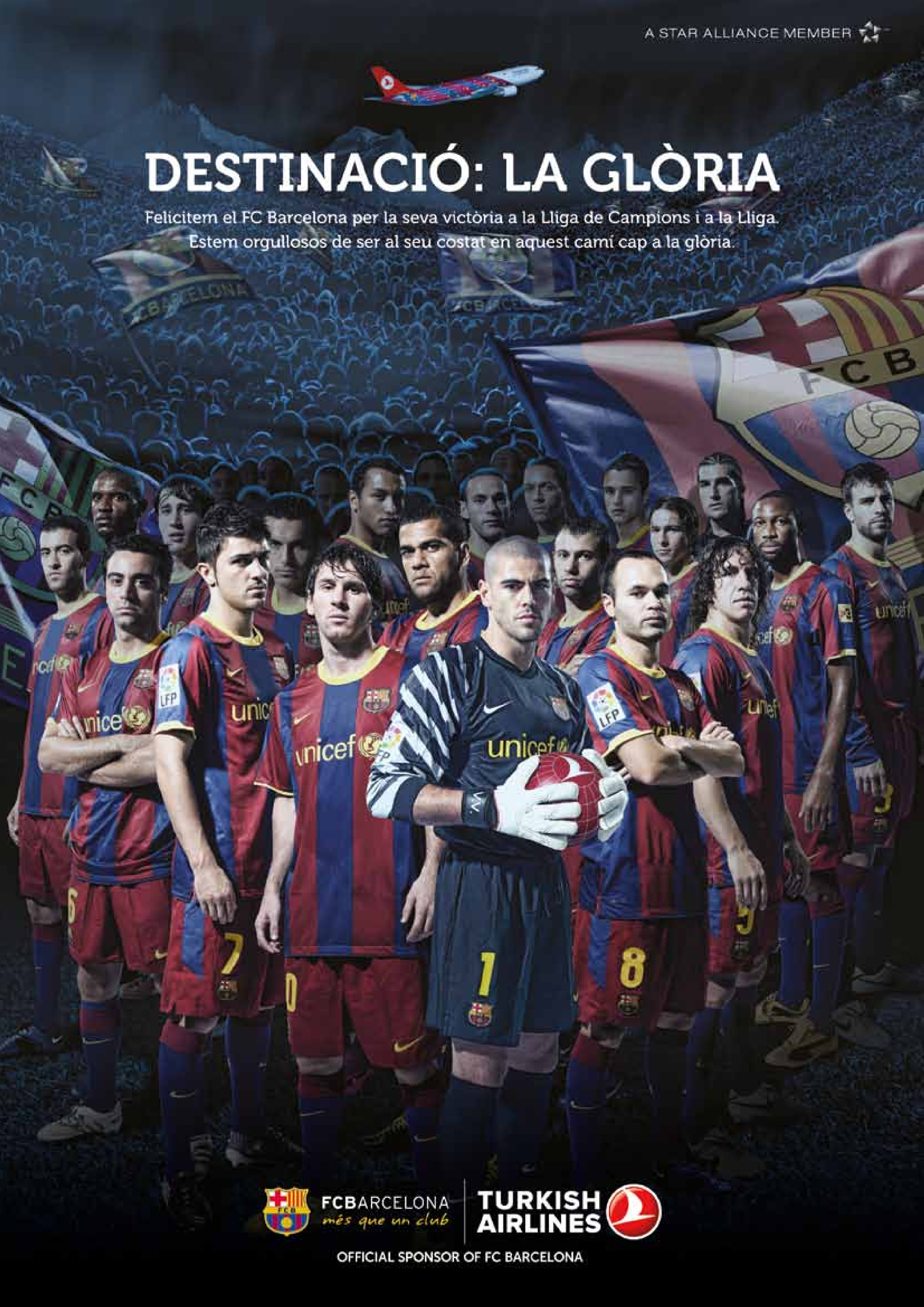

BARÇA

Revista oficial FC Barcelona
Juny - Juliol del 2011 · Núm. 51 · 4 €

Edat d'or

El futbol i els valors del Barça enamoren Wembley

A STAR ALLIANCE MEMBER
DESTINACIÓ: LA GLÒRIA
Felicitem el FC Barcelona per la seva victòria a la Lliga de Campions i a la Lliga.
Estem orgullosos de ser al seu costat en aquest camí cap a la glòria.
FCBARCELONA
més que un club
TURKISH AIRLINES
OFFICIAL SPONSOR OF FC BARCELONA

El triomf més global

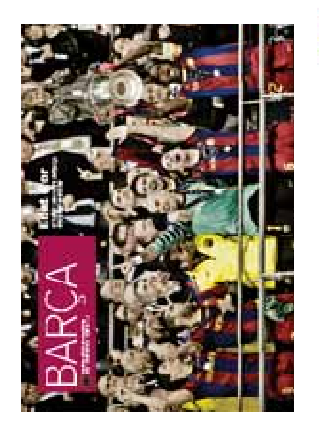
Dinou anys després, Wembley ha tornat a coronar el Barça com a campió d'Europa, en la que serà recordada com una de les millors finals mai disputades en la història del futbol. El quart títol continental ja és al Museu i consagra definitivament el FC Barcelona en l'elit del futbol mundial. El segle XXI té una referència futbolística indiscutible i la seva millor expressió és una generació de joves, capitanejats per Josep Guardiola, que ha captivat el món amb un estil de futbol únic i amb una manera de concebre l'esport com a fenomen educatiu i portador de valors.

Com la representació excepcional del millor artista, l'escenificació del Xavi, l'Iniesta, el Messi i companyia sobre la gespa del nou estadi londinenc ha merescut un reconeixement unànime. Un reconeixement que s'ha estès per tots els racons del planeta, ja que la final de Wembley ha convertit el Barça en el més global de la història. La final de la Champions, que per segona temporada consecutiva es va disputar en dissabte, va ser retransmesa en directe per 113 televisions de tot el món, amb una audiència estimada de més de 160 milions d'espectadors.

Pocs minuts després que Éric Abidal aixequés el trofeu, en un gest humà meravellós del capità Carles Puyol, tots els integrants de l'equip es van enfundar unes samarretes commemoratives en què hi destacava un lema: *El futbol et torna el que li dónes*. Quantes lliçons integrades en una sola frase... Perquè el triomf de Wembley fa justícia a un club amb més de 111 anys d'història i a totes les generacions que no van poder assaborir el màxim títol europeu. Perquè el triomf de Wembley i la tercera Lliga consecutiva són la reivindicació més contundent als miserables atacs que ha rebut aquesta temporada el barcelonisme. Perquè el futbol ha volgut recompensar amb l'èxit més global una entitat que, des de fa moltes dècades, forma joves a partir d'una pilota.

És més que probable que estiguem gaudint del millor equip de la història del futbol. El temps ho dirà. Des de la REVISTA BARÇA hem volgut posar un qualificatiu a aquest moment i ens hem decidit per *Edat d'Or*, un terme que pretén descriure una etapa excepcional de la qual mereixem gaudir com cal. Així ho van decidir prop d'un milió de barcelonistes que van omplir els carrers de Barcelona per saludar la rua dels campions. Així ho van fer els milers i milers de persones que arreu del món van expressar la seva eufòria i els seu sentiment barcelonista. Mai s'havien vist tantes samarretes, banderes i bufandes blaugrana als carrers... I ja no és cosa només dels amants del futbol. Els èxits del Barça reuneixen homes i dones, grans i petits, gent de tota classe i procedència que se senten representats en un col·lectiu que projecta a través del futbol valors com el compromís, el sacrifici, la perseverança, la humilitat i la solidaritat, tan necessaris per a l'esport com per a la nostra societat.

> EL SEGLE XXI TÉ UNA REFERÈNCIA FUTBOLÍSTICA INDISCUTIBLE QUE HA CAPTIVAT EL MÓN

JUNY - JULIOL DEL 2011
EDITA Departament de Comunicació FC Barcelona **DIRECTORA DE COMUNICACIÓ** Ketty Calatayud
Av. d'Arístides Maillol, s/n 08028 Barcelona **T** 902 1899 00 **F** 93 411 22 10 revista@fcbarcelona.cat

DIRECTOR Toni Ruiz **SUBDIRECTORS** David Saura i Carles Santacana **REDACTORS** Roger Bogunyà, Xavier Catalán, Jordi Clos, Cristina Collado, Miriam Nadal, Sergi Nogueras, José M. Lázaro, Francesc Orenes, Aleix Santacana, Anna Segura, Llorenç Tarrés i Manel Tomàs **REDACTORA EN PRÀCTIQUES** Cristina Cañavera **REVISIÓ LINGÜÍSTICA** Lourdes Julià i Amèlia Casas **ART I DISSENY** Anna Prats **COMPAGINACIÓ I MAQUETACIÓ** Anna Prats i Dolça Vendranas **FOTO DE PORTADA** Àlex Caparrós (FCB) **FOTOGRAFIA** Centre de Documentació i Estudis FCB, Miguel Ruiz (FCB), Àlex Caparrós (FCB), Germán Parga (FCB), Arxiu Seguí (FCB), Arxiu Pepe Rodríguez (FCB) i Alberto Aja **PUBLICITAT** FC Barcelona Departament Comercial i de Màrqueting **F** 93 496 36 72 **IMPRESSIÓ** Rotocayfo **TIRATGE** 136.300 exemplars **DIPÒSIT LEGAL** B-40053-02
PAPER Estucat mat ecològic lliure de clor de 70 g.

La publicació no es responsabilitza de les opinions expressades en les col·laboracions externes.
La redacció d'aquest número s'ha tancat el 6 de juny del 2011.

Estrella Damm
Patrocinador Oficial del FC Barcelona.
FCB
Estrella Damm en recomana el consum responsable. 5,4°

SUMARI

tota la informació del Barça a **www.fcbarcelona.cat**

Any de llegenda

Els tres nous títols assolits pel FC Barcelona aquesta temporada converteixen l'equip dirigit per Josep Guardiola en un dels més reeixits de la història del futbol. En tres anys, el Barça ha aixecat fins a deu trofeus i s'ha posat a l'altura dels millors conjunts europeus de sempre, amb quatre Lligues de Campions lluint a les seves vitrines

Germán Parga - FCB

1

We love Wembley

Wembley i el Barça mantenen intacta la seva història d'amor. Des de fa 19 anys, comparteixen el gust pel bon futbol i per l'èxit

T David Saura F M. Ruiz - A. Caparrós FCB

L'any 1992, dues torres presidien el vell Wembley. Ara, un arc d'acer corona el nou estadi londinenc. En l'any olímpic, amb Cruyff a la banqueta, el Barça va alinear dos joves del planter (Ferrer i Guardiola) en el partit que va obrir una nova era al Club. Aquest 2011, amb Guardiola, n'hi havia set, en un equip que va exhibir tota la seva grandesa futbolística. Dues comparacions que serveixen per lligar aquesta seqüència històrica, aquest pas de l'època analògica al món digital, també en el món del futbol. Han passat 19 anys però es manté la mateixa essència i el nom de Wembley perdura en l'imaginari culer. A l'estadi del nord de Londres vam començar a guanyar títols importants; ara, ja ens hem acostumat al sabor de la victòria. Wembley va tornar a picar l'ullet al FC Barcelona, en una combinació perfecta de tradició i modernitat. De l'antic Wembley, al nou. Del camp on el mític Dream Team de Johan Cruyff va batejar-se a Europa, al nou estadi londinenc, símbol de l'essència del futbol barrejada amb la modernitat del segle XXI. El futbol d'inspiració romàntica donava pas a un futbol d'avantguarda. Només 19 anys separen aquest trajecte. En aquestes dues dècades, els clubs hegemònics de la màxima competició europea han obert la porta també al Barça. "Comencem a fer patxoca, ja en tenim quatre, quan fa quatre dies no en teníem cap", recordava Pep Guardiola poc després d'aixecar una nova Champions sobre la gespa de Wembley. Els quatre títols comencen a fer justícia a la tradició i el pes específic d'una institució com aquesta, que mereix, com a mínim, estar a l'altura dels clàssics del continent com el Reial Madrid, l'AC Milan, el Liverpool, l'Ajax i el Bayern de Munic. En un esprint contemporani, el FC Barcelona s'ha fet mereixedor d'entrar en aquest grup selecte. De fet, és l'equip que té més Champions en tot el segle XXI, amb tres títols. El regnat del Barça és recent i contundent. Uns èxits que s'han pogut seguir en *streaming* per internet, en HD per televisió i, fins i tot, en cinemes en 3D, molt allunyats, tan simbòlicament com estèticament, de la televisió en blanc i negre.

A DIFERÈNCIA DE L'ANY 1992, GUANYAR UNA CHAMPIONS JA NO ÉS UN FET EXCEPCIONAL

Instal·lats en aquesta posició de pau amb la història del futbol, ja no es tracta de saber si

1 Pedro, després de marcar el gol que va obrir el marcador a Wembley. **2** L'equip inicial que va aconseguir la primera Copa d'Europa a Wembley. **3** Guardiola i Koeman, en la jornada prèvia a la final d'aquest any. **4** L'equip titular contra el ManU, amb 7 jugadors del planter. **5** Afellay, Xavi i Messi, celebrant el títol a la gespa de Wembley.

2

estem davant del millor equip en els prop de 112 anys d'història del Club. El debat se situa ara en un esglaó superior: és aquest el millor equip de la història del futbol? No és una qüestió menor. El tècnic del Barça creu que és difícil comparar equips de diferents èpoques, i més si tenim en compte que aquest encara no ha acabat la seva trajectòria. Guardiola demana més distància temporal per extraure conclusions tan contundents, mentre que prestigiosos entrenadors europeus s'entesten a portar-li la contrària. I també ho fa la premsa internacional, que posa aquest equip a l'olimp de les llegendes del futbol.

3

La fórmula de l'èxit, millorada

Des d'aquesta posició de privilegi, és bo mirar enrere per descobrir-ne els motius. I apareixen noms com Johan Cruyff, Frank Rijkaard i Josep Guardiola. Tots tres entrenadors donen un fil de continuïtat a aquesta història recent, lligada amb coherència i una manera similar de veure el futbol. Però, sens dubte, ha estat Guardiola qui ha tret més lluentor a la fórmula de l'èxit que, com recorda sovint, van inventar Cruyff i Rexach. El tècnic de Santpedor ha impregnat de tinta el tampó identitari de l'equip; només així s'entén que es puguin alinear d'inici set jugadors de casa en dues finals consecutives de la Lliga de Campions. Ha posat els jugadors al servei de l'equip, amb una defensa treballada que –encara que sembli contradictori– dóna sentit al joc ofensiu. Ha sabut treure el màxim rendiment dels cracs, amb empatia i dots innats per a la comunicació. Tot amanit amb més hores de laboratori que ningú. Només amb aquesta manera de fer s'explica que ja hagi sumat 10 títols com a entrenador en només 3 anys a la banqueta del Barça. Precisament el desè títol –de 13 que ha disputat– és amb el que fa un salt qualitatiu a la seva trajectòria: és el primer entrenador blaugrana amb dues Champions al seu palmarès. I tot amb molta precocitat. De fet, amb 40 anys, és l'entrenador més jove que ha aixecat dues vegades l'orelluda i supera així José Mourinho.

AMB 4 TÍTOLS, EL BARÇA ES FA UN LLOC ENTRE ELS CLUBS HEGEMÒNICS D'EUROPA

4

La figura de Guardiola també s'engrandeix al costat de la de Ferguson. El tècnic en actiu més llorejat del futbol europeu és a punt de cedir el relleu al tècnic del Barça, que es

5

troba a només un títol de campió d'Europa del mític Bob Paisley, tècnic de l'època daurada del Liverpool. L'entrenador del ManU encarna com pocs els valors d'un club —alguns parlen del *Ferguson United*—, una característica també vàlida per a Guardiola, que, a més, aporta un estil i una manera de jugar irrenunciable, cosa que no està tan clara en el cas dels *red devils*. El Barça és sempre recognoscible, amb una manera de fer envejada, com assumia el mateix Alex Ferguson després de presenciar amb impotència l'allau de joc blaugrana. "El Barça ens va hipnotitzar amb el seu joc de passades. És el millor equip que he vist. Mai ningú ens havia donat una pallissa així". Ferguson ho deia després de quedar meravellat del partit dels jugadors del Barça, que havien sublimat el joc d'associació i de passada a l'espai.

El millor joc, en el millor moment

El Barça va recuperar la frescor i el virtuosisme en el moment més decisiu de l'any. Després d'un final de temporada feixuc i exigent, l'equip lluïa la seva millor versió —la mateixa del 5-0 contra el Reial Madrid— amb naturalitat i amb una exigència i una maduresa competitiva que fa mantenir l'optimisme en el futur. Homes com Messi, Iniesta, Xavi, Villa, Pedro, Piqué, Busquets, Alves i Valdés afrontaven la final amb la tranquil·litat del jugador que està acostumat a aquest tipus de partits. I que sap que el camí de la victòria és unívoc: en el futbol, hi ha moltes maneres de guanyar, però el Barça sempre tria la més bella. "El món ha vist que hem guanyat, però també com hem jugat. Hem fet un partit excel·lent, extraordinari", s'enorgullia el tècnic del FC Barcelona al final del partit. En la mateixa roda de premsa, també va elogiar el paper decisiu de Leo Messi, el millor jugador del món, en el millor equip. L'argentí, un cas únic de precocitat i de títols en el món del futbol, segellava una temporada màgica, amb 53

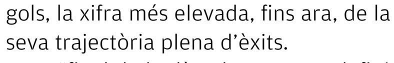

gols, la xifra més elevada, fins ara, de la seva trajectòria plena d'èxits.

La "final de la dècada", com va definir Ferguson el partit del 28 de maig, va ser també per al Barça, que regna en el futbol contemporani, tant pels seus èxits com per la manera d'assolir-los. L'escenari, bressol del futbol europeu, i el rival, un equip amb un camí paral·lel al del FC Barcelona en les últimes dues dècades, ajuden a dotar de solemnitat una victòria impregnada d'essències i de valors. Només cal recordar el mosaic que es va veure abans de començar: "*We love football*". Un missatge que perdurarà durant molts anys.

EL BARÇA DE LA GENT

L'èxit esportiu d'aquest Barça va acompanyat d'un èxit social imparable. S'ha pogut comprovar durant tota la temporada, amb un Camp Nou cada dia més ple, però també fa poques setmanes al mateix Wembley, amb una afició molt activa, i durant les rues de celebració pels carrers de Barcelona, amb prop d'un milió de persones al carrer. Els barcelonistes viuen aquesta època de manera desacomplexada, fruit de la confiança que mereix un equip que guanya més de tres títols de mitjana per temporada, i molt allunyats del victimisme més tradicional. El Barça més global de la història és el Barça de la gent i, sobretot, dels nens i nenes, que van omplir les grades de l'Estadi en les dues festes que s'han fet en el tram final d'aquesta temporada. El Barça dels valors connecta amb els més joves.

6 Els jugadors del Barça, celebrant el títol de la Champions a la gespa de Wembley. **7** Equip, *staff* i membres de la Junta Directiva, a peu de pista, acabats d'arribar de Londres, amb el trofeu de la Lliga de Campions.

400.000 GRÀCIES!

Aquesta temporada, gairebé 400.000 barcelonistes han vingut al Camp Nou gràcies al Seient Lliure.
En nom d'ells i del **FCBARCELONA**, moltes gràcies a tots per alliberar el vostre seient quan no podeu venir!

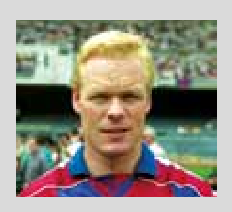
SABIES QUE...

- A la Lliga, més de 16.500 socis han alliberat de mitja a cada partit, amb un èxit de venda d'aquests seients del 89%.
- El millor ús del Seient Lliure ha permès una major assistència al Camp Nou aquesta temporada.

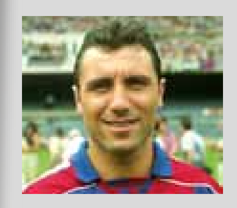
ALLIBERA'L A:
www.fcbarcelona.cat
902 1899 00

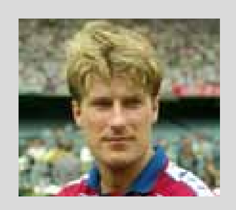
KOEMAN
FCB 1989-95

"És un gest que demostra que els jugadors del primer equip estan encantats amb Josep Guardiola. Pot semblar un costum o una tradició, però hi ha molta unió entre la plantilla i l'entrenador del FC Barcelona. La fotografia demostra que Josep Guardiola és un d'ells. Que és un més d'aquest equip i que els jugadors el valoren moltíssim".

STÒITXKOV
FCB 90-95, 96-98

"Leo Messi expressa la força i la ràbia que un futbolista pot sentir després d'aconseguir un gol tan important com el 2-1 en una final de la Lliga de Campions. Amb aquest gol demostra que és el millor jugador del món. A sobre, és un futbolista esquerrà com jo. Visca la mare que va parir a tots els jugadors esquerrans".

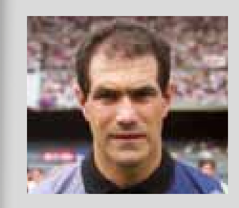

LAUDRUP
FCB 1989-94

"Andrés Iniesta és un jugador molt hàbil amb la pilota als peus i té tècnica per jugar a un toc i una visió de joc impressionant. Aquestes tres coses el fan ser un futbolista excepcional. A més, juga acompanyat per futbolistes al migcamp als quals coneix de meravella, i aquest és un dels secrets del futbol, conèixer-se".

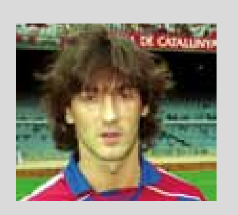

ZUBIZARRETA
FCB 1986-94

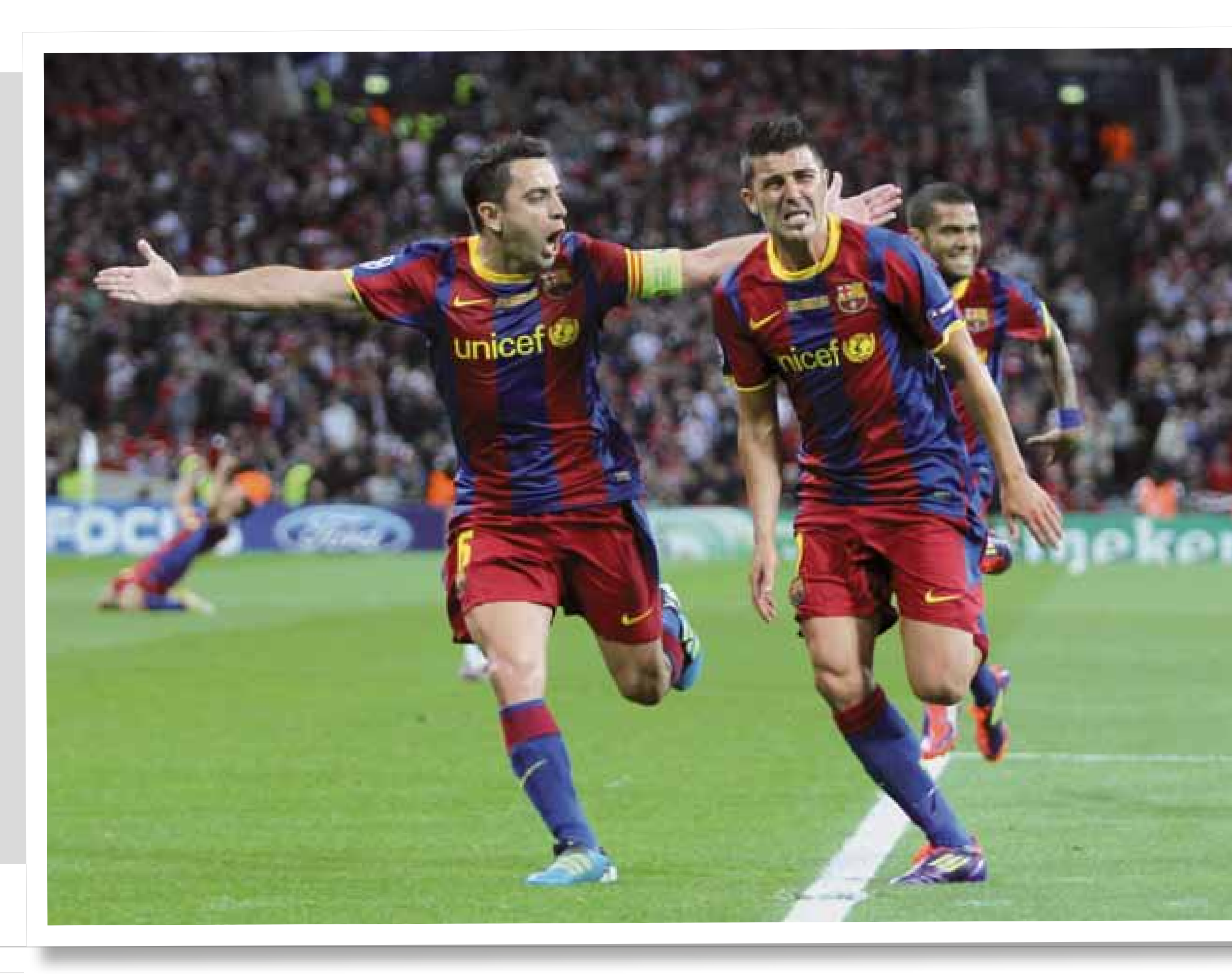
"Veig concentració, anticipació i determinació. Aquesta acció del joc demostra que les intervencions i la feina que ha de fer un porter del màxim nivell com Víctor Valdés no és exclusivament realitzar aturades. És molt més i aquí queda clar".

BAKERO

FCB 1988-96

"És l'expressió del jugador que sap que acaba d'aconseguir una gran fita, la seva primera Champions. Veig en el seu gest d'alegria desbocada el mateix que, més o menys, vaig fer jo quan el Ronald va aconseguir marcar al 92. Aquell gol ens donava la final; en aquest cas, certificava una gran victòria. L'execució de Villa va ser perfecta. El millor premi possible a un partit rodó".

Tricampions per pebrots

La tercera Lliga consecutiva o el triomf davant les adversitats. L'equip, amb un futbol fascinant, es va sobreposar a tota mena de dificultats per mantenir la seva hegemonia

Àlex Caparrós - FCB

T Jordi Clos F M. Ruiz - FCB

Una vegada conquerida la tercera Lliga seguida, Pep Guardiola confessava la incertesa que l'envaïa a principis de temporada. Recordava que, després d'un Mundial, pocs equips havien estat capaços de conservar la seva supremacia. I en el cas del Barça s'hi afegia un inconvenient, ja que fins a vuit integrants de la plantilla blaugrana s'havien proclamat campions del món a Sud-àfrica. La motivació per continuar guanyant i la fam de títols es posava a prova. Principalment en els vuit campions del món (Valdés, Piqué, Puyol, Busquets, Xavi, Iniesta, Pedro i Villa), però també en la resta del grup, ultrapremiat en els dos exercicis precedents.

L'ESFORÇ AFEGIT DEL MUNDIAL NO VA IMPEDIR L'ÈXIT D'UN EQUIP AMB VALORS

La Supercopa d'Espanya respondria als primers dubtes. Sense pràcticament temps de preparació, l'equip va remuntar al Sevilla el 3-1 de l'anada amb un 4-0 al Camp Nou. Era el primer recital de talent del curs. Malgrat això, en l'arrencada a la Lliga no tot van ser flors i violes. Després de la primera jornada es va produir la sortida de Zlatan Ibrahimovic i, en la segona, el Barça va patir una sorprenent ensopegada a casa amb un equip que havia ascendit feia poc, l'Hèrcules (0-2).

A partir del sisè partit, sota el lideratge de Pep Guardiola, el Barça va enllaçar 16 jornades vencent. Ho va guanyar tot entre el 16 d'octubre i el 12 de febrer. Un nou rècord forjat a base d'esforç, perseverança i un joc encisador, i sempre amb respecte cap al rival. D'entre totes les victòries brillaria amb llum pròpia el 5-0 contra el Reial Madrid. El millor anunci a escala mundial del futbol associatiu i d'atac barcelonista. Des de llavors ja no deixaria el primer lloc de la classificació. I batria noves marques, com ara la millor primera volta de la història (52 punts de 57 possibles) després de vèncer en tots els desplaçaments.

EL 5-0 AL MADRID VA SOBRESORTIR EN EL RÈCORD DE 16 VICTÒRIES SEGUIDES

La impecable trajectòria culer es veuria recompensada en la gala de la FIFA Pilota d'Or 2010. Messi, Iniesta i Xavi, tres jugadors del Barça formats a la Masia, serien nomenats els tres millors futbolistes del món. Des del cim de l'elit futbolística, els tres guardonats coincidien a afirmar que els premis individuals eren fruit del treball d'equip. El vestidor culer és així. Humil i generós. Ho va poder comprovar Ibrahim Afellay, l'únic reforç en el mercat d'hivern. Com els altres fitxatges de la temporada (Villa, Adriano i Mascherano), la seva voluntat d'integració va ser màxima des del primer segon. I el rendiment ha estat alt.

A la foto superior, l'equip celebra un dels gols que va fer al Camp Nou al Reial Madrid. A sota, Messi, eufòric, amb Alves.

Avançava la Lliga i s'endurien els missatges procedents de Madrid. Ferits en l'orgull, tots els jugadors del Barça van fer un pas endavant en el tram definitiu de la temporada, i especialment quan es va produir la notícia més negativa de l'any: la malaltia d'Abidal, que arribava pocs dies després de les acusacions de dopatge per part de la Cadena COPE. Un cop duríssim, doncs, contrarestat a base del coratge i l'esperit de superació que va desprendre el mateix Abi.

L'ESPERIT DE SUPERACIÓ D'ABIDAL, UN DELS ESTÍMULS EN EL TRAM FINAL

L'equip va sortir ben parat de sortides complicadíssimes com eren els camps del València (0-1), el Sevilla (1-1) i el Vila-real (0-1), abans de clavar l'estocada al campionat amb un valuós empat al Bernabéu (1-1). Era l'inici dels quatre clàssics que marcarien el desenllaç de la temporada, l'hora de la veritat. El Barça entomaria amb *fair play* el KO a la final de la Copa del Rei i es redimiria eliminant el Madrid a les semifinals de la Champions i sentenciant la Lliga a l'Estadi del Llevant, a dues jornades per al final. La 21a de la història del Club. El campió tancaria el campionat a Màlaga amb 96 punts al sac i amb 70 dels 95 gols marcats per futbolistes sorgits de les categories inferiors.

"Ens han atacat per tot arreu i ho seguiran fent, però nosaltres fem la nostra: jugar a futbol", deia el capità Carles Puyol –lesionat en els últims mesos de competició– en la multitudinària celebració del títol al Camp Nou. Els jugadors, eufòrics, lluïen unes samarretes amb un lema revelador: *El valor de tenir valors*. L'il·lustraven dos pebrots, un de blau i un altre de grana. És el triomf davant les adversitats, en el trofeu de més mèrit segons Guardiola. El tècnic, amb un bagatge de tres Lligues en tres temporades, ho tenia clar: "Hem donat una lliçó després dels 99 punts de l'any passat. Cada Lliga ens ha costat una barbaritat, i amb això ens quedem".

Les rotllanes conjuntes, tant al vestidor com al terreny de joc, són la millor demostració de l'esperit d'aquest equip. Es tracta d'imposar l'interès col·lectiu per damunt de qualsevol interès individual.

SOLIDARITAT

Miguel Ruiz - FCB

Josep Guardiola és qui dirigeix amb saviesa el rumb d'una plantilla que continua competint com ningú malgrat haver-ho guanyat tot. Aquest any, més que mai, ha marcat el camí que han de seguir els seus jugadors.

LIDERATGE

Miguel Ruiz - FCB

EL MÉS IMPORTANT
ÉS EL QUE LI HEM TRET.

Nou Audi A6 amb Estructura Híbrida d'Alumini.
Més lleuger. Més avançat.

Per avançar cap al futur, com més lleuger, millor. Amb aquesta idea neix el nou Audi A6, un automòbil amb una estructura que combina alumini i acer per proporcionar major rigidesa i lleugeresa. I a menor pes, menor consum de combustible. A menor pes, més agilitat esportiva i prestacions. El resultat és que tot el que hem perdut en pes, ho hem guanyat en tecnologia: Internet amb connectivitat Wi-Fi, fars en tecnologia LED, MMI® touch i sistemes d'assistència de conducció activa. Informació Audi: 902 45 45 75. www.audi.es/a6

Audi A6 de 177 a 300 CV (130 a 220 kW). Emissió CO_2 (g/km): de 129 a 190.
Consum mitjà (l/100 km): de 4,9 a 8,2.

Audi
A l'avantguarda de la tècnica

Patrocinador Oficial

FCBARCELONA

Els èxits del Barça actual són el resultat d'una feina col·lectiva. Des dels despatxos fins a la gespa, els esforços es complementen. És el triomf d'un grup ben avingut.

TREBALL EN EQUIP

Miguel Ruiz - FCB

11 dels 21 jugadors que han format el primer equip aquesta temporada han estat formats al planter i fins a set van sortir d'inici a la final de Wembley. Ningú sent els colors més que ells.

IDENTITAT

Miguel Ruiz - FCB

unicef

L'ànima no canvia

Des de fa més de cent anys, una ànima inquieta recorre el país per ajudar qui més ho necessita. De barri en barri, de carrer en carrer, de racó en racó, aquesta ànima viatgera ha anat invertint tot l'esforç, i tot el temps, a alleujar les necessitats de milers de persones i contribuir, d'aquesta manera, a millorar la societat.

Sense defallir, conscient que queda molt per fer, aquesta ànima vigorosa pensa posar-hi encara més ganes i recursos perquè moltes altres persones tinguin, en el futur, l'oportunitat de tornar a somriure.

I és que una ànima com aquesta, per més que passi el temps, no canvia mai.

Un tumor al fetge detectat a mitjans de febrer no va impedir a Éric Abidal acabar la temporada com a titular a l'estadi de Wembley. La seva és una història excepcional de perseverança i superació.

TENACITAT

Miguel Ruiz - FCB

La continuïtat de l'èxit

Guanyar sempre és difícil, però mantenir-se en l'èxit encara ho és més. Ho demostra el fet que, a les grans Lligues europees, només el FC Barcelona ha estat capaç de guanyar els tres últims títols de Lliga de manera consecutiva. Només trobem exemples similars a la Lliga danesa (FC Copenhaguen) i a l'escocesa (Glasgow Rangers).

FRANCESA
Ligue 1

LIGUE 1

10/11

Lille

Ha aconseguit *in extremis* un dels campionats més equilibrats d'Europa.

09/10

Olympique de Marsella

Va acabar amb 18 anys de sequera.

08/09

Girondins de Bordeus

Va posar fi al regnat de set temporades de l'Olympique de Lió.

PORTUGUESA
Liga Zon Sagres

LIGA

10/11

Porto

El conjunt dirigit per André Villas-Boas també ha guanyat la Lliga Europa.

09/10

Benfica

Els de Lisboa van trencar l'hegemonia del Porto i van alçar el seu 32è campionat.

08/09

Porto

Era la quarta Lliga consecutiva dels dragons.

HOLANDESA
Eredivisie

eredivisie

10/11

Ajax

L'exbarcelonista Frank de Boer l'ha dirigit cap al títol, set anys més tard.

09/10

Twente

D'aquesta manera estrenava el seu palmarès.

08/09

Az Alkmaar

El quadre que entrenava Louis van Gaal es va fer un lloc entre els equips grans d'Holanda.

Gira per conquerir els EUA

Aquest estiu el FC Barcelona tornarà a fer les Amèriques. La gira per la costa est dels Estats Units durarà deu dies i inclourà tres partits

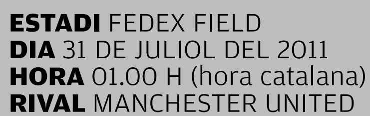
T Roger Bogunyà F Arxiu FCB

Casualitat o no, el FC Barcelona ha visitat els Estats Units els tres darrers cops que s'ha proclamat campió de la Lliga de Campions, el 2006, el 2009 i ara, el 2011. També hi va anar el 2008 i les gires a Nord-amèrica sempre han estat un èxit esportiu i social que ha animat el Club a repetir viatge. Els Estats Units és el país de les oportunitats pel que fa a patrocinis: allà es troben les principals empreses del món i la marca Barça hi ha triomfat sempre que hi ha anat. Aquest any l'èxit també està garantit i els homes de Josep Guardiola jugaran els seus partits contra el Manchester United, el Chivas de Guadalajara i el Club Amèrica, a tres dels estadis amb més aforament del país –tots amb una capacitat superior als 75.000 espectadors.

El FC Barcelona visitarà aquest estiu les ciutats de Washington, Miami i Dallas –l'equip mai ha jugat en cap dels dos últims llocs–, ubicades a la costa est dels Estats Units, la contrària a la gira del 2009. Com llavors, a banda de l'interès esportiu perquè els jugadors del primer equip agafin la forma òptima per encarar la temporada 2011/12 amb totes les garanties, l'objectiu del Club és expandir el seu nom a través de la Fundació i gràcies a diversos acords i activitats solidàries previstes a l'altra banda de l'Atlàntic. El repte és apropar a tota l'afició nord-americana i mexicana (un altre dels mercats amb més seguiment culer juntament amb el xinès, el coreà i el japonès, destinació de la gira del 2010) el lema *més que un club* i els valors d'aquest Barça que ja ha fet història amb un futbol incomparable arreu.

Abans de desplaçar-se cap als Estats Units, l'equip haurà jugat els tres primers amistosos de pretemporada contra el Hajduk Split (23 de juliol, a Split), l'Internacional de Porto Alegre (26 de juliol, a Munic) i l'AC Milan o el Bayern de Munic (27 de juliol, a Munic). L'equip viatjarà directament des de Munic fins a Washington el dia 27 de juliol.

1 WASHINGTON DC Maryland

ESTADI FEDEX FIELD
DIA 31 DE JULIOL DEL 2011
HORA 01.00 H (hora catalana)
RIVAL MANCHESTER UNITED

El primer partit en terres nord-americanes serà un dels grans espectacles de la gira. Barça i United reeditaran la final de Wembley en un duel que servirà per anar agafant la forma amb vista a la temporada 2011/12. Emmarcat dins del torneig World Football Challenge, els dos millors equips d'Europa s'enfrontaran en un escenari amb una capacitat superior als 90.000 espectadors i inaugurat el 1997, tres anys després del Mundial.

2 MIAMI Florida

ESTADI SUN LIFE STADIUM
DIA 4 D'AGOST DEL 2011
HORA 02 .00 H (hora catalana)
RIVAL CHIVAS DE GUADALAJARA

El segon compromís de la gira enfrontarà el campió d'Europa contra un vell conegut de les gires nord-americanes, el Chivas de Guadalajara mexicà, amb el qual l'equip blaugrana s'ha enfrontat en les tres darreres estades als Estats Units, amb un balanç de dos empats i una victòria blaugrana. El partit es jugarà al Sun Life Stadium, on des de la seva inauguració el 1987 s'hi han acollit, entre d'altres, cinc edicions de la Superbowl i dues World Series de beisbol.

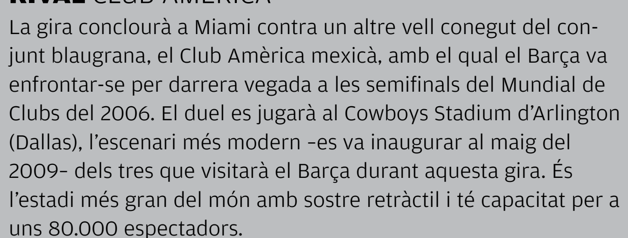

1
Maryland
WASHINGTON DC

2
Florida
MIAMI

3
DALLAS
Texas

3 DALLAS Texas

ESTADI COWBOYS STADIUM
DIA 6 D'AGOST DEL 2011
HORA 23.00 H (hora catalana)
RIVAL CLUB AMÈRICA

La gira conclourà a Miami contra un altre vell conegut del conjunt blaugrana, el Club Amèrica mexicà, amb el qual el Barça va enfrontar-se per darrera vegada a les semifinals del Mundial de Clubs del 2006. El duel es jugarà al Cowboys Stadium d'Arlington (Dallas), l'escenari més modern –es va inaugurar al maig del 2009– dels tres que visitarà el Barça durant aquesta gira. És l'estadi més gran del món amb sostre retràctil i té capacitat per a uns 80.000 espectadors.

LA GIRA DEL 2009, TOT UN ÈXIT

El FC Barcelona no visitava els Estats Units des de l'estiu del 2009, quan la seva gira va incloure tres partits a la costa oest, a Los Angeles, Seattle i San Francisco, amb els LA Galaxy, el Seattle Sounders i el Chivas de Guadalajara, respectivament, com a rivals del conjunt blaugrana. En els tres partits a terres nord-americanes va haver-hi una mitjana de 73.852 espectadors i es va aconseguir omplir el Rose Bowl Stadium, cosa que no passava des del Mundial del 1994. A banda de l'èxit esportiu, es recorda d'aquella gira del 2009 la visita a la seu de Microsoft i la pujada de Leo Messi a l'Space Neddle, l'edifici més emblemàtic de Seattle. Tal com passarà ara, l'equip blaugrana va fer la seva gira pels Estats Units com a flamant campió europeu.

JAVIER MASCHERANO

Un viatge de transformació

Del Liverpool al FC Barcelona. De migcentre a central. D'un buit al palmarès al doblet

LOLA I ALMA, ELS SEUS TRESORS

Mascherano és una persona molt familiar. Gaudeix tant com pot de la seva dona i les seves dues filles. Lola ja té gairebé cinc anys, i l'Alma, aquest mateix estiu, al juliol, en farà dos. "És el més gran que m'ha donat la vida, és el que t'acaba d'omplir", confessa Javier, que des que és pare veu la vida de manera diferent: "Els petits problemes no tenen sentit".

T Cristina Collado F Àlex Caparrós - FCB

Ha estat, sens dubte, una de les revelacions de la temporada. Mascherano va fitxar pel Barça el 30 d'agost del 2010 per compartir la posició de migcentre amb Sergio Busquets. Des del primer moment va assumir un paper secundari, tot i que arribava amb la bona carta de presentació que suposa ser el capità de la selecció d'Argentina. Nou mesos després, va jugar de titular a la final de la Champions a Wembley, i com a central, una posició inèdita per a ell. Dos fets que demostren adaptació, voluntat de canvi i una integració absoluta a l'estil de joc i la filosofia d'aquest equip.

Ens confessa que el canvi de posició i de rol dins l'equip l'ha entès a la perfecció: "Segur que em fa ser un jugador més complet". Des de la humilitat, Mascherano només pensa a "créixer i millorar les coses en les quals tenia carències". En aquest canvi, hi ha tingut molt a veure la influència de Pep Guardiola. "És un entrenador que m'està ajudant a créixer molt". Del de Santpedor destaca la seva capacitat "per transmetre les seves idees amb tanta facilitat i claredat". Però no només el tècnic l'ha ajudat positivament. La qualitat dels seus companys "fa que el nivell de cadascú també millori perquè entrenes cada dia amb els millors jugadors". I què ha sorprès Mascherano d'aquests grans jugadors? "La humilitat de tots ells. Com treballen en el dia a dia després d'haver-ho aconseguit tot a nivell de títols i a nivell individual. Això és el que fa que aquest club sigui tan gran".

El bon ambient dins el vestidor l'ha ajudat a adaptar-se molt més ràpid al canvi que suposa passar de Liverpool a Barcelona, d'ocupar darrerament la banqueta, a transformar-se en un habitual en l'onze. "Ha estat molt fàcil per a mi adaptar-me a la forma de vida d'aquest país". Sobre l'adaptació al joc, Masche és conscient de per què ha disposat de més minuts del que es podia preveure. Les baixes de Puyol i Abidal van deixar coixa la defensa blaugrana, i l'aportació de Mascherano va ser decisiva. Ell pot estar content de la seva aportació, però té clar que hauria preferit "jugar menys i que no passessin el que han passat tant Puyi com Abi, sobretot aquest últim, que va més enllà d'una lesió futbolística."

> "HAURIA PREFERIT JUGAR MENYS, I QUE HI FOSSIN PUYOL I ABIDAL"

L'AFICIÓ TAMBÉ PREGUNTA

PER QUÈ NO VAS VOTAR PER LA PILOTA D'OR?
Va ser una errada administrativa. La federació ha de passar el paper de la votació al capità i al tècnic, però no ho van fer a temps. Quan el vaig rebre, vaig votar, però ja era tard. Els meus vots van ser per a Xavi, Iniesta i Forlán. No podia votar per Messi perquè era del mateix país.

QUIN ÉS EL TEU RACÓ PREFERIT DE BARCELONA?
No surto gaire, però conec la plaça Catalunya, el passeig de Gràcia... La conec més de quan havia vingut de viatge que no pas d'ara. M'agrada molt la platja, hi visc a prop, i m'agrada caminar-hi. Em dóna tranquil·litat.

San Lorenzo · Buenos Aires · Liverpool

LES CIUTATS QUE L HAN MARCAT PROFESSIONALMENT

Mascherano ha protagonitzat una bona adaptació a la ciutat, al joc del Barça, i també a la sala de premsa. Pot haver-hi jugadors que no es troben a gust entre flaixos i micròfons, però Mascherano ha demostrat que té les idees molt clares i que no li fa por amagar-les. El 9 de març, l'argentí va sortir entre aplaudiments de la sala de premsa Ricard Maxenchs: "Ni m'havia adonat del que havia passat. Després m'ho van comentar alguns companys." Les crítiques sobre una possible ajuda dels àrbitres cap al Barça, en l'eliminatòria contra l'Arsenal, van fer que respongués amb contundència. "Veig les coses de manera diferent perquè acabo d'arribar a aquest club", assegura. Aquesta visió *externa* fa que se sorprengui quan diuen que el FC Barcelona guanya pels àrbitres: "Si hi ha alguna cosa per ressaltar del Barça és el seu esperit de bon joc i el seu respecte pels rivals".

Poques coses han quedat per assolir en la seva primera temporada al Barça. S'ha guanyat l'estima dels seus companys, de l'afició, i també dels mitjans de comunicació. Només li queda guanyar-se l'estima de la porteria rival. Mascherano és l'únic jugador de l'actual plantilla que no ha pogut celebrar un gol. Un fet que no l'amoïna pas: "No em desespera ni em treu el son. Si ha d'arribar, arribarà. Estic tranquil perquè sé que les meves obligacions dins l'equip són unes altres."

No arriba un gol per a un jugador que va començar des de la davantera. A les categories inferiors del River Plate ocupava la posició d'artiller. "Sí, i es nota que me n'he oblidat per tot el temps que ha passat", bromeja. Per sort, ens explica: "El meu pare em va ubicar a la posició d'ara, perquè si no no sé si seria aquí al Barça". De mica en mica, doncs, Mascherano ha anat endarrerint la seva posició dins del camp. Al Barça va fitxar com a migcentre, i ha acabat jugant com a central. Potser primer va ser per necessitats de l'equip, per suplir baixes, però al final, amb tots els jugadors disponibles, Guardiola ha seguit comptant amb ell. Mascherano sempre recordarà el 28 de maig del 2011. Va jugar els 92 minuts com a titular, i a la posició de central. Caldrà esperar a la pròxima temporada per saber si la transformació del '14' continua.

EL JEFECITO, PER QUÈ?

Quan va pujar al primer equip del River Plate, el migcentre titular era tot un mite a l'Argentina: Leonardo Astrada, capità i referència dins i fora del camp. Per això era conegut com El Jefe. Si és el mateix Astrada qui bateja Mascherano com el seu successor, només pot provocar una cosa: "Un diari ens va fer una entrevista conjunta i em van batejar com *El Jefecito*. Aquest sobrenom no té res a veure amb la meva manera de ser", assegura Mascherano, però reconeix que s'hi ha acostumat perquè des que és al Barça "tothom em diu així".

Barcelona

REVIU-LOS A

Col·leccionistes de títols

L'handbol i el futbol sala blaugrana augmenten una collita històrica pel que fa a les seccions

T Llorenç Tarrés F Germán Parga - FCB

En un mes de maig màgic, el Barça Borges ha tancat la temporada fent el doblet Lliga i Champions. Primer va ser la competició domèstica, dominada de manera autoritària durant tot l'any i que els blaugranes van certificar matemàticament amb una victòria a la pista del Naturhouse La Rioja. Després va arribar el màxim títol europeu de clubs, una Lliga de Campions que entra al Museu per vuitena vegada a la història del FC Barcelona.

Fa tot just un any, el Barça Borges plorava una derrota al Lanxess Arena de Colònia contra el THW Kiel que va fer molt de mal. De manera increïble la glòria continental relliscava de la punta dels dits dels jugadors i feia miques la moral d'un equip, el blaugrana, que no trobava consol possible. En aquell vestidor, David Barrufet, el dia de la seva retirada, va exercir una vegada més de capità i va dir als seus companys que l'any següent havien de tornar a Colònia i guanyar aquell trofeu que s'havia escapat en uns últims minuts fatídics.

Dit i fet. Després d'un inici de curs difícil, amb aquella enorme espina clavada, sagnant internament, els blaugranes van madurar. Les derrotes a la Supercopa, a la Copa Asobal i a les semifinals de la Copa del Rei no van desviar els de Xavi Pascual del camí correcte, un camí de final gloriós. I al mateix escenari on l'any passat es plorava de tristesa, l'equip va plorar aquest cop d'alegria, culminant a la Final a Quatre de Colònia un camí clarament ascendent a la competició europea.

EL BARÇA BORGES S'HA TRET L'ESPINA DE LA FINAL D'ARA FA UN ANY

L'equip barcelonista va caure al pitjor grup possible, amb rivals de gran nivell com THW Kiel, Celje Pivovarna, Chambéry i Rhein-Neckar Löwen, precisament el conjunt contra el qual es va debutar, amb derrota, al Palau. Un mal inici de campionat que, tot i l'empat a l'Sparkassen Arena contra el Kiel, es va agreujar amb la sorprenent derrota a Chambéry. El Barça Borges va acabar una irregular fase de grups en tercera posició i tant a vuitens com a quarts de final va haver d'afrontar l'eliminatòria amb el factor pista en contra. El factor sort, per acabar-ho d'adobar, tampoc

1 La plantilla del Barça Borges celebra a Colònia la vuitena Copa d'Europa de la història de la secció. **2** Un any després de la desfeta a la final, Xavi Pascual va poder tornar d'Alemanya amb el títol europeu més important. **3** Daniel Saric va ser el gran protagonista de la final contra el Ciudad Real.

FINS AVIAT, IKER!

Iker Romero diu adéu al club de la seva vida, i ho fa amb un doblet històric sota el braç i unes últimes setmanes emotivament intenses. Si bé un comiat sempre és dur, Iker va rebre un emotiu homenatge en l'últim partit al Palau, un duel contra l'Antequera que va quedar marcat pel seu comiat. Els dos equips van sortir a la pista amb el dorsal '18', però, a més, els jugadors del Barça Borges van lluir un espectacular embenat al cap, rememorant aquell moment màgic, aquell penal, aquella rosca, aquell títol europeu que en va fer gran la llegenda. Un passadís va donar l'entrada a pista del protagonista, mentre un vídeo repassava els seus vuit anys al Club, anys de somriures i llàgrimes, com les que va vessar sense poder contenir-les. No volia marxar sense la Copa d'Europa. A Colònia, Iker, molt estimat al vestidor, va tornar a vessar llàgrimes d'alegria en ser mantejat pels companys, que li van dedicar el títol. Ara comença una etapa al Füchse de Berlín, però el Barça continuarà sent la seva segona casa.

no va acompanyar i el Veszprém hongarès, primer, i novament el Kiel van ser els rivals blaugrana a les eliminatòries.

Va ser aleshores quan l'equip va treure la seva millor versió i va superar totes les adversitats, com ara la lesió del porter Daniel Saric i l'enèsima visita a la pista del totpoderós Kiel. El Barça Borges va exhibir-se a Alemanya en el millor partit des que Xavi Pascual és entrenador blaugrana per deixar fora el vigent campió. A la Final a Quatre, va arrodonir la feina eliminant a semifinals l'amfitrió (Rhein-Neckar) i superant el gran rival (el Ciudad Real) en una final espectacular i de clar domini blaugrana.

Dues setmanes abans, La Rioja coronava matemàticament un campió de Lliga molt merescut. Els de Xavi Pascual van guanyar 29 dels 30 partits disputats i a la pista del Naturhouse tancaven cinc anys sense poder aconseguir el títol domèstic. En aquest partit, a més, Juanín García esdevenia el màxim golejador de la història de l'Asobal en superar el registre de 1.788 gols que fins aleshores tenia un exblaugrana, Mateo Garralda. L'extrem lleonès, un col·leccionista de

Àlex Caparrós - FCB

El Barça Alusport celebra a Toledo la primera Copa d'Espanya del futbol sala blaugrana.

registres individuals, no oblidarà mai aquesta temporada, ja que la Champions era l'únic gran títol que li faltava. Als seus 33 anys i encara amb corda per a estona, Juanín continuarà sent peça clau d'un Barça Borges que vol encetar un nou cicle victoriós al Palau.

Màgia blaugrana a Toledo

Una setmana abans del títol de Lliga del Barça Borges, l'equip de futbol sala va ampliar els èxits d'un any de somni. El projecte blaugrana, cuinat amb paciència i dedicació, recollia aquesta temporada el treball de molts anys. Després d'allargar a principi de temporada la seva hegemonia a la Copa Catalunya i de guanyar, el mes de febrer, la Copa d'Espanya a Segòvia, els de Marc Carmona van aconseguir a Toledo un triomf històric a la primera edició de la Copa del Rei. Per sempre més, el nom del Barça Alusport quedarà registrat com el del primer club que guanya aquest torneig de nova creació.

EL BARÇA ALUSPORT VA APEL·LAR A L'ÈPICA PER SEGUIR FENT HISTÒRIA

L'èpica va voler acompanyar el títol barcelonista a la final contra l'Inter Movistar. Els de Carmona es van imposar a la pròrroga després d'anar tot el partit per sota el marcador i superant la lesió de fins a tres jugadors: Cristian, Wilde i Chico. Aquest últim, amb el menisc trencat, va donar una lliçó de barcelonisme, d'amor als colors, i va ajudar a la victòria d'un equip que encara té un últim i gran repte per aconseguir: guanyar la Lliga i jugar a Europa per primera vegada.

HOQUEI: TEMPORADA AMB DOS TÍTOLS

Un gol d'or del Porto va suposar l'eliminació del Barça Sorli Discau als quarts de la Final a Vuit d'Andorra. L'equip blaugrana no va poder reeditar el títol europeu aconseguit l'any passat a Valdagno i tanca el curs amb la Copa del Rei i la Copa Continental. La secció més prolífica de la història del Club no ha tingut una bona temporada, però ha lluitat per assolir l'OK Lliga –finalment ha acabat en tercera posició– i per mantenir la seva hegemonia europea. L'entrenador Ferran Pujalte i el secretari tècnic Joaquim Paüls han tancat la seva etapa en la direcció de la secció i l'equip iniciarà ara una nova etapa. L'objectiu és retornar als èxits que sempre han acompanyat l'hoquei blaugrana i que van permetre assolir fins a 13 Lligues seguides i sumar ni més ni menys que 19 Copes d'Europa, amb el desig que la temporada vinent signifiqui la recuperació del millor equip sobre patins de tots els temps.

“Guardiola ha aplicat sentit comú en un món de bojos”

F Àlex Caparrós - FCB

És un dels dibuixants més crítics que ha tingut el país. El 28 de desembre, als 65 anys, Òscar Nebreda va penjar les botes. Ha estat un dels cracs de l'humor de denúncia directa a 'Barrabás', 'El Papus', 'El Jueves' o 'El Periódico'

T **Miriam Nadal**

Què fa ara, després de retirar-se?
Viatjo tot el que no he viatjat a la vida. I per exemple, he anat per primer cop a un balneari o a prendre un cafè al Florian de Venècia.

Vostè ha treballat molt...
Moltíssim, però no se'm nota. No he tingut mai horaris. Sempre m'ha agradat molt la meva feina. Posa-ho: sóc un privilegiat. Dels vint tios més privilegiats d'aquest país, perquè he treballat del que m'ha donat la gana. I això és l'òstia.

Ho troba a faltar?
No, gens. Sempre he estat un home d'etapes. Des de petit, quan tocava estudiar, estudiava. Quan tocava tenir nòvies, tenia nòvies. I ara, em toca viatjar. Mai no he tingut nostàlgia de l'etapa anterior. Fa 4 o 5 anys que vaig dir que als 65 diria "aquí us quedeu" i així ho he fet.

És més feliç?
No, jo sempre he estat molt feliç. En cada etapa de la meva vida... Mai no he sentit mandra per anar a treballar. Mai no he tingut ni una grip ni he estat de baixa.

I vostè, sempre tan vinculat al món de l'esport i del Barça, com el viu ara?
L'he mamat des de petitet i el Barça és un sentiment com el que sents per la terra, pels amics o pel barri. Queda arrelat dins teu i no marxa. En el meu cas, una cosa no imposada per la família, perquè a casa no els agradava el futbol.

És soci o ho ha estat mai?
No, perquè això et pot influenciar. Com a professional, sempre he volgut ser independent. Per la meva professió, crec que no havia de ser soci perquè això ja t'obliga. Si no m'hagués dedicat a això, seria soci i membre d'una penya, vindria amb puro i al Gol Nord, però no ho he fet perquè venia amb passi de periodista.

Tampoc ha tingut mai ídols futbolístics?
No era gaire d'ídols. Amb el temps, la professió m'ha tret la il·lusió i la innocència. Tota la meva vida he estat un gran curiós... Al futbol, abans d'entrar a treballar en mitjans i diaris, ho veia en pla emocionat. Però treballant en diaris, notava el "no t'emocionis, que perdrem" o "no veus el forat a la banda dreta?"... Vas mirant i vas començant a llegir i analitzar els partits. I amb això, comences a mirar partits amb amics i et converteixes en analista. Perds la il·lusió perquè entens el perquè de les coses.

Això vol dir que ja no està il·lusionat amb el Barça?
Sí! Però ara llegeixo els partits i puc fer tota la parafernàlia, però ja no ho faig de cor. Puc posar una bandera i una bufanda i apel·lar a Santa Rita, però per què busques l'ajuda de Santa Rita si has de buscar el com o el perquè ha fet això o allò l'entrenador?

S'ha tornat més racional?
Sí, et tornes més racional. No escèptic, perquè sóc del Barça, però ja no sóc fanàtic. Vull que el Barça guanyi, però vius les coses amb més distància. Però crec que com a professional, has de tenir aquesta distància per explicar què has vist.

Vostè té un bagatge molt llarg, però per a molts és conegut com el creador de Jordi Culé, retrat del culer patidor...
El seu èxit va ser un conjunció còsmica. Tatxo Benet era el cap d'Esports de TV3 i amb el Jaume Roures em van dir: "Per què no fas alguna cosa per donar un altre caire a les retransmissions esportives?". Els vaig dir que només sabia dibuixar. Era el 1991. Vam fer un nino que seria la representació gràfica del que és el culer, el de la grada. Vam fer dibuixos de lloança amb la bandera, fent petons a l'escut i d'altres, de patir..., que van sortir més que els d'alegria. I és que la realitat del culer és la de patir sempre. Vam fer el dibuix fent la botifarra i va sortir en un partit qualsevol i ens van dir de tot.

Qui?
Tothom i els mitjans, sobretot. Vaig pensar que tindria poca vida. Però es va donar una casualitat. TV3 va emetre un Madrid-Sevilla. Al Sevilla hi havia un porter que havia estat del Barça, l'Unzué, que estava cedit, van xutar un penal i el va aturar... El va tirar l'Hugo Sánchez. Tots els culers van fer a casa seva una botifarra i, a la tele, va aparèixer en Jordi Culé fent-la. Això

Òscar Nebreda, dibuixant un Jordi Culé amb la Champions a la redacció de Barça TV.

va ser la representació gràfica d'un sentiment i llavors Jordi Culé va anar "*a los altares y que no lo toquen*". Els diaris de Madrid ho van criticar. I a mi m'encantava, perquè si es picaven, volia dir que feia bé la meva feina.

S'ha perdut el sentit de l'humor en el món del futbol?
Sí. Després de 24 anys a *El Periódico* vaig dir a Antonio Franco que marxava. I vaig afegir: "No et preocupis, que demà tindràs cua per a aquesta feina". I han passat 8 o 10 anys i no ha passat ni l'aire. I dius, què passa? A la gent jove no els interessa o els interessa un humor més tipus *Crackòvia*. No hi ha denúncia. Ara hi ha el sentiment del políticament correcte.

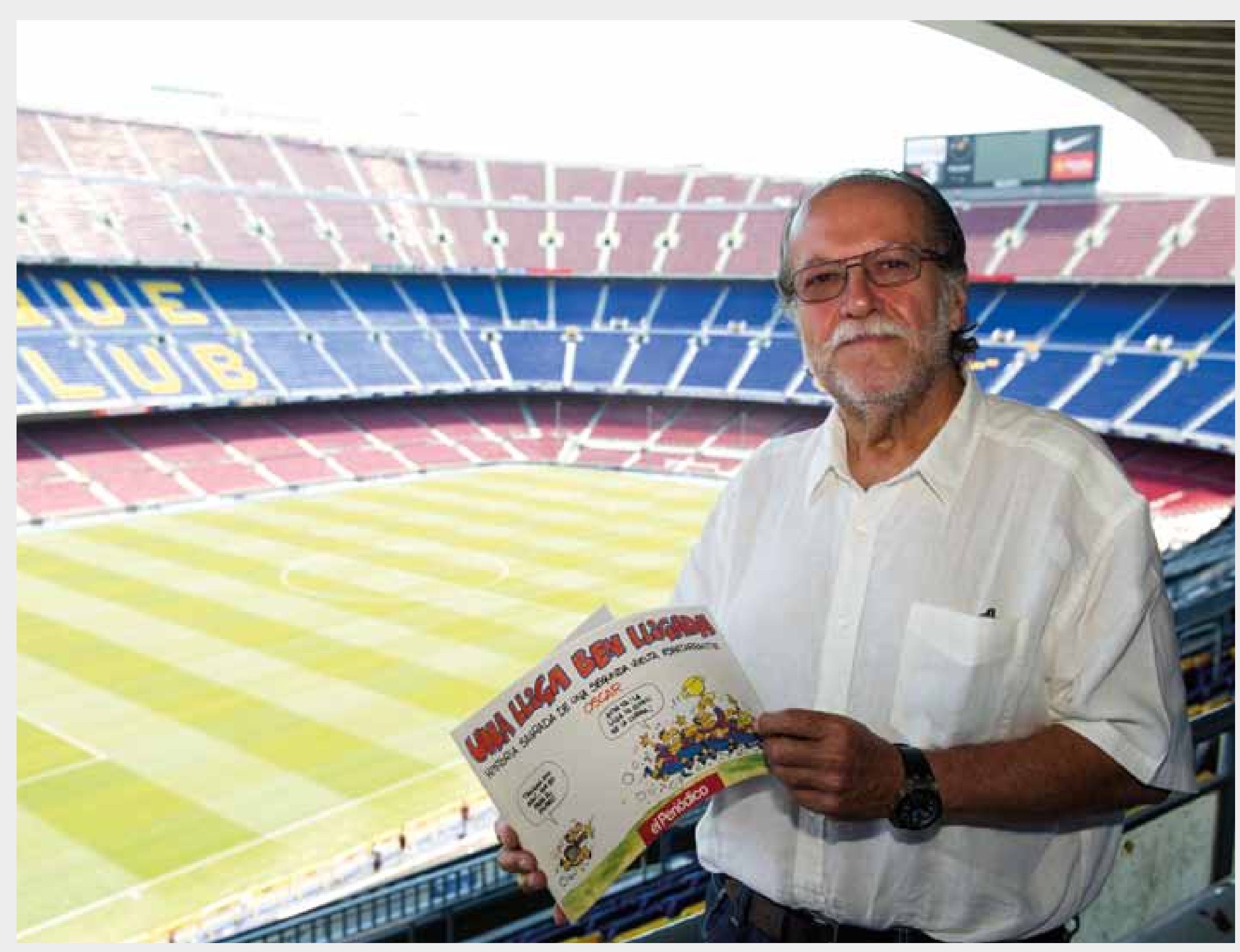
Què li sembla Guardiola?
Quan es va apostar per ell, jo era del 98% dels culers que deia que Guardiola era un error. En l'època del Dream Team era peculiar, l'únic que llegia, amb inquietud i curiositats. La resta jugaven a cartes. Era un tio que llegia Martí i Pol i Kierkegaard. I deies, aquest tio és l'òstia.

L'ha sorprès?
Molt. Ningú donava ni un duro i ara tothom s'apunta al carro. El veig un tio molt coherent i un malalt del futbol i per això aconsegueix aquestes fites. Ho sent i ho viu. Ha aplicat el sentit comú en un món de bojos. Està per sobre d'interessos i va a la seva. Ha tingut la sort de trobar un planter de gent jove molt capaç. És un tipus que escasseja, amb talent.

Fa seva la frase que es pot canviar de dona, de cotxe..., però no d'equip?
No és meva, però hi estic totalment d'acord. No es pot. Et pots canviar de país, d'ofici, d'amics, de dona, però no d'equip i de colors. Ho portes arrelat dins teu. Ara, però, també hi ha molta gent que s'ha fet culer amb les Sis Copes. Però encara hi ha un grupet de gent de tota la vida que fan una cosa que m'agrada molt: porten el fill vestit del Barça al camp a veure un partit. Pugen pels vomitoris junts i en silenci, cinc minuts abans que comenci, perquè quan el nen tregui el cap, senti el soroll i vegi les llums... Un nano normal i corrent diu "òstia!". Aquest soci és l'autèntic culer. La frase *més que un club* és molt encertada per una sèrie de condicionaments històrics, polítics i socials. Per això, es pot canviar de tot menys d'equip.

"MAI NO HE ESTAT SOCI, PERQUÈ AIXÒ ET POT INFLUENCIAR. COM A PROFESSIONAL, SEMPRE HE VOLGUT SER INDEPENDENT. SI NO, HO HAURIA ESTAT I TAMBÉ MEMBRE D'UNA PENYA"

"GUARDIOLA ÉS UN TIO MOLT COHERENT I UN MALALT DEL FUTBOL. HO SENT I HO VIU. ESTÀ PER SOBRE D'INTERESSOS I VA A LA SEVA. ÉS UN TIPUS QUE ESCASSEJA, AMB TALENT"

Nebreda, a les grades de l'Estadi amb un dels seus llibres de vinyetes.

Vichy Catalan es preocupa per la teva salut i investiga sobre el metabolisme del colesterol

T'estima

www.vichycatalan.es

EL MOMENT
Dani Alves fa un petó a la pilota durant l'escalfament del Barça-Espanyol. F Àlex Caparrós - FCB

T Xavier Catalán **F** Miguel Ruiz i Àlex Caparrós - FCB

HALCÓN VIATGES, LA NOVA AGÈNCIA DE VIATGES

Halcón Viatges és la nova agència oficial de viatges del FC Barcelona. Halcón Viatges, que substitueix RACC Viatges, té més de 1.400 agències de viatges a tot l'Estat espanyol, 146 de les quals són a Catalunya.

MOREN ALFONSO MARTÍNEZ I SERGIO ROMÁN

L'exjugador del FC Barcelona de bàsquet Alfonso Martínez va morir als 74 anys després d'una llarga malaltia. L'aragonès va jugar a l'equip blaugrana a la dècada dels cinquanta. Sergio Román, jugador del primer equip de la secció de beisbol, de 21 anys, va morir en accident de trànsit.

REFERENTS AL PATINATGE SOBRE GEL

En el Campionat d'Espanya de patinatge el Barça va guanyar quatre medalles d'or en les quatre categories en què va participar. En els estatals de ballet sobre gel, l'equip de Barça Toons i el Barça Artístic Team van assolir el primer lloc en la seva categoria.

REUNIÓ AMB L'EURO-DIPUTAT SANTIAGO FISAS

L'eurodiputat Santiago Fisas va visitar les instal·lacions del FC Barcelona, on va mantenir una reunió amb el president Sandro Rosell i els dirigents de l'ECA (European Clubs Association), Michele Centenaro i David Frommer.

La Fundació impulsa el nou projecte 'Futbol3'

El president del FC Barcelona, Sandro Rosell; l'alcalde de Manlleu, Pere Prat; l'alcaldessa de Salt, Iolanda Pineda, i l'alcalde de Vic, Josep Maria Vila d'Abadal, van presentar el nou projecte social *Futbol3*. Es tracta d'un nou programa liderat per la Fundació FC Barcelona, que pretén fomentar el desenvolupament humà i social en barris d'aquestes ciutats catalanes identificats com a prioritaris per a intervenció social i comunitària. El Club ha fet partícip a les penyes d'aquestes localitats perquè es posin a disposició dels seus consistoris per prendre part en aquest projecte.

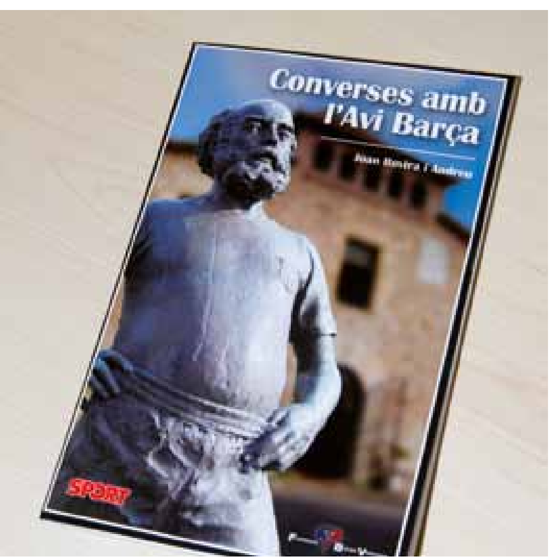
Festa del rugbi català

La USAP de Perpinyà i el RC Toulon van disputar a l'Estadi Olímpic Lluís Companys el partit de quarts de final de la Heineken Cup. El partit, amb un ambient espectacular a les graderies, no només va ser un esdeveniment esportiu i social de primer nivell, sinó una veritable festa del rugbi català. Aquesta jornada es va emmarcar dins l'estreta col·laboració que USAP i FC Barcelona van iniciar des de la signatura del conveni entre les dues entitats i que va permetre que l'equip de rugbi de la Catalunya Nord jugués a Barcelona per primer cop a la seva història.

Nova edició de 'Lletres, al camp!'

Coincidint amb el partit de Lliga entre el FC Barcelona i l'Almeria, va tenir lloc una nova edició de *Lletres, al camp!*, una acció de promoció de les lletres catalanes que es duu a terme per festejar la Diada de Sant Jordi, impulsada i organitzada des de l'any 2005 per la Fundació FC Barcelona i la Institució de les Lletres Catalanes. Amb motiu d'aquesta edició es va editar una col·lecció d'onze punts de llibre que aplegaven onze autors reconeguts l'any 2010 amb premis per una obra publicada. El president Sandro Rosell va rebre a l'avantllotja presidencial els onze escriptors.

'Converses amb l'Avi Barça'

Un dels últims llibres per afegir a la bibliografia blaugrana és *Converses amb l'Avi Barça*, escrit per Joan Rovira, secretari del Patronat de la Fundació Barça Veterans. L'obra és una narració fantasiosa de suposades converses amb l'Avi Barça en què s'explica què és, qui són, i què fa aquesta Fundació. Els beneficis obtinguts amb la venda d'aquest llibre aniran destinats a la Fundació Barça Veterans, entitat amb la missió de garantir i mantenir una qualitat de vida digna als exjugadors necessitats de futbol del FC Barcelona.

ZUBI, RENOVAT FINS AL 2013
El FC Barcelona va exercir la clàusula de renovació automàtica del contracte del director de Futbol Professional del Club Andoni Zubizarreta per dues temporades més, fins al 30 de juny del 2013.

VISITA DE L'AMBAIXADORA D'INDONÈSIA
El president del FC Barcelona, Sandro Rosell, va rebre en una trobada institucional la màxima representant d'Indonèsia a l'Estat espanyol, Adiyatwidi Adiwoso Asmady.

LA FUNDACIÓ, CONTRA LA MALÀRIA
Coincidint amb el Dia Mundial contra la Malària, la Fundació FC Barcelona es va posicionar en favor de la lluita contra aquesta malaltia amb l'estrena d'un espot de sensibilització social, produït per Barça TV i protagonitzat per jugadors de les seccions del Club.

LES SAMARRETES DE LES SECCIONS, A L'FCBOTIGA
L'FCBotiga va inaugurar el Córner Palau, un espai a la botiga oficial del Club on els aficionats blaugrana podran trobar les samarretes oficials dels quatre equips de les seccions professionals del FC Barcelona: bàsquet, handbol, hoquei patins i futbol sala.

Ambaixadors de la UE al Camp Nou
Una delegació formada per 21 ambaixadors plenipotenciaris de diferents estats membres de la Unió Europea a l'Estat espanyol, com ara Hongria, França i Eslovàquia, van visitar les instal·lacions del FC Barcelona. El vicepresident de l'Àrea Institucional del Club, Carles Vilarrubí, va ser el màxim representant de l'Entitat en aquesta trobada. La recepció amb aquests 21 ambaixadors plenipotenciaris, que es trobaven a Barcelona amb motiu d'una trobada i una sèrie de visites institucionals organitzades per la Secretaria d'Afers Exteriors, va tenir lloc a la Sala París.

Acord amb la Fundació Mapfre
El president de la Fundació FC Barcelona, Sandro Rosell, i el president de la Fundación Mapfre, José Manuel Martínez, van signar un conveni de col·laboració per desenvolupar conjuntament activitats a Rio de Janeiro (Brasil) amb l'objectiu de prevenir la violència infantil i el fracàs escolar, i fomentar la inserció laboral dels joves que viuen a les *faveles* de la capital brasilera. El programa pilot del projecte, anomenat Aliança per a l'Esport i Desenvolupament, es farà durant l'any 2011 al complex d'Alemão, una de les zones més desafavorides de la ciutat.

201.804 quilos per "enviar la fam a la porra"
Enviem la fam a la porra, la campanya de recapte d'aliments que va realitzar la Fundació FC Barcelona, en col·laboració amb la Fundació Banc dels Aliments, va ser tot un èxit. En total es van recaptar 201.804 quilos d'aliments gràcies a la sensibilitat dels socis i aficionats del FC Barcelona. També van participar en la campanya quinze escoles d'arreu de Catalunya, diverses penyes barcelonistes i cinc empreses patrocinadores: Arròs Montsià, Pastes Gallo, Llet Nostra, Borges i Sorli Discau. Es calcula que unes 100.000 persones de menjadors socials, parròquies i associacions es beneficiaran d'aquest recapte.

Èxits dels equips inferiors
Els equips inferiors del Club van assolir nombrosos títols. Els més importants els van aconseguir el Juvenil A de futbol (a la foto), que, després de guanyar la Lliga, va assolir la Copa de Campions i va derrotar a la final el R. Madrid per 3 a 1; l'equip júnior del Regal Barça, que va guanyar el Campionat d'Espanya en imposar-se a la final al Joventut per 64 a 59; el Cadet de l'handbol, que va guanyar la Minicopa en vèncer l'Ademar a la final per 43 a 33; el conjunt júnior d'hoquei patins, que va conquerir el Campionat d'Espanya en derrotar a la final l'Oviedo per 3 a 2, i el juvenil de l'hoquei patins, que també va assolir el Campionat d'Espanya després de golejar el Cerceda gallec per 9 a 3.

L'última trobada de la Masia

La Masia, que tanca les seves portes a finals de temporada, va acollir un dinar d'antics dirigents i tutors del planter blaugrana, encapçalats per qui fou vicepresident del Club i responsable del futbol base, Josep Mussons. Hi va assistir el president Sandro Rosell, el tècnic del primer equip, Josep Guardiola, el director esportiu de la Masia, Guillermo Amor, i el director esportiu del Futbol Professional, Andoni Zubizarreta. Durant la trobada, el president Rosell va anunciar que la nova residència, ubicada a la Ciutat Esportiva Joan Gamper, es dirà La Masia. Centre de Formació Oriol Tort.

Avea, nou col·laborador a Turquia

El FC Barcelona va arribar a un acord de cooperació amb la important empresa turca de telecomunicacions Avea, que es converteix en el col·laborador oficial del Club a Turquia en matèria de telecomunicacions fins a la fi de la temporada 2012/13. Per mitjà d'aquesta col·laboració comercial, els abonats d'Avea podran accedir als productes de la marca FCB, a continguts del FC Barcelona per al mòbil, a tarifes exclusives i a altres serveis GSM. L'acord també permetrà a infants de Turquia en edat escolar tenir l'oportunitat de ser entrenats pels tècnics de l'FCB Escola a les instal·lacions del Club.

Reunió amb l'autor d'una troballa històrica

El president Sandro Rosell va rebre a la llotja presidencial Policarpo Sánchez, que va descobrir a l'Arxiu de Salamanca documents i fotografies dels empleats que van salvar el Club l'estiu del 1936. A l'inici de la Guerra Civil, atesa l'amenaça que el Club fos confiscat pels sindicalistes, els 15 empleats de l'Entitat es van mobilitzar i van crear un Comitè per salvaguardar l'existència del FC Barcelona. Aquesta valuosa troballa de Policarpo Sánchez, gran aficionat barcelonista i investigador habitual dels lligalls de l'Arxiu de Salamanca, va ser publicada al núm. 50 de la REVISTA BARÇA (abril-maig del 2011) i va tenir un ampli ressò mediàtic.

Galeano rep el Premi Vázquez Montalbán

La Fundació FC Barcelona i el Col·legi de Periodistes de Catalunya van distingir el periodista i escriptor Eduardo Galeano amb el VII Premi Internacional de Periodisme Manuel Vázquez Montalbán (MVM) en la categoria de periodisme esportiu. El premi s'emmarca dins de l'Àrea d'Esport i Ciutadania que impulsa la Fundació FC Barcelona, que té com a objectiu potenciar iniciatives de caràcter cultural, ciutadà i educatiu. El jurat va destacar la tasca de Galeano per haver donat una empremta literària als gèneres periodístics. L'acte de lliurament del Premi va comptar amb la presència d'Artur Mas, president de la Generalitat de Catalunya, i de Sandro Rosell, president del FC Barcelona.

REUNIÓ AMB EL CONSELLER DE CULTURA

El vicepresident institucional Carles Vilarrubí, acompanyat del conseller cultural de la Junta, Josep Maria Prat, es va reunir amb el conseller de Cultura, Ferran Mascarell, per tal d'apropar i informar la Generalitat de Catalunya del Pla d'Acció Cultural que la Junta Directiva vol posar en marxa per enfortir els lligams del Club amb la cultura.

ELS VETERANS DE BÀSQUET JUGUEN CONTRA GRÈCIA

El Palau Blaugrana va acollir el III Trofeu NACEX, que va enfrontar l'equip de veterans de l'Associació d'Antics Jugadors de bàsquet blaugrana amb la selecció grega. El Barça va guanyar per 70 a 52.

LA FUNDACIÓ FC BARCELONA I LA FUNDACIÓ EDMÍLSON RENOVEN EL SEU ACORD

La Fundació FC Barcelona i la Fundació Edmílson van renovar el seu acord de col·laboració fins a la fi de la temporada 2011/12. L'acord preveu el desenvolupament de projectes en benefici dels nens i nenes més vulnerables del Brasil que es troben en situació de risc d'exclusió social.

ROSELL, PERSONATGE MÉS DOLÇ DE L'ANY

El president Rosell va ser distingit com a Personatge més Dolç del 2011 pel Gremi de Pastissers de Barcelona, en un acte a Montserrat.

El llibre de 'Lobo' Carrasco

Lobo Carrasco ha publicat el seu primer llibre titulat *Regate y propina*, en el qual l'exjugador del FC Barcelona, entre els anys 1978 i 1989, repassa diferents moments de la seva etapa com a futbolista, alhora que també revela anècdotes i reflexions al voltant del món de la pilota. El Camp Nou va acollir l'acte de presentació, al qual també hi van anar, entre d'altres, el president del FC Barcelona, Sandro Rosell, l'expresident Josep Lluís Núñez, i el director d'*El Mundo Deportivo*, Santi Nolla. Carrasco va estar acompanyat de molts dels seus companys, com és el cas de Tente Sánchez, Víctor Muñoz, Manolo, Moratalla i *Pichi* Alonso.

Conveni de col·laboració per promoure el català

Josep Cortada, director general de la Fundació FC Barcelona, i Òscar Escuder, president de la Plataforma per la Llengua, van signar un conveni de col·laboració per a la realització de diversos projectes comuns relacionats amb la llengua catalana. L'acord preveu un projecte de tallers formatius i una guia de recursos (una guia pràctica d'acollida lingüística en l'esport) perquè la Fundació la utilitzi en els seus programes. La signatura d'aquest acord respon al compromís de la Fundació amb l'esport com a eina efectiva per a l'educació i la transmissió de valors contra la violència i el racisme i com a element facilitador de la integració en la nostra societat.

Xavi Pascual i Marc Carmona renoven per dues temporades

L'entrenador del FC Barcelona Borges, Xavi Pascual, va renovar el seu contracte fins a la fi de la temporada 2012/13. Pascual finalitzava el seu vincle contractual a la fi de l'actual temporada. Des que Xavi Pascual va fer-se càrrec de la banqueta barcelonista, el 9 de febrer del 2009, el FC Barcelona Borges ha conquerit la Lliga Asobal i la Champions d'aquesta temporada, a més de dues Copes del Rei, una Copa Asobal, una Supercopa i dues Lligues dels Pirineus. Marc Carmona, tècnic del Barça Alusport que finalitzava contracte el proper 30 de juny, també seguirà dues temporades més a la banqueta blaugrana. Carmona, tècnic del primer equip des de la temporada 2004/05, ha portat l'equip blaugrana a millorar el seu rendiment any rere any fins a aconseguir aquesta temporada l'excel·lència amb els títols de la Copa d'Espanya i la Copa del Rei i en espera del desenllaç a la Lliga.

VISITA ESPECIAL AL MUSEU

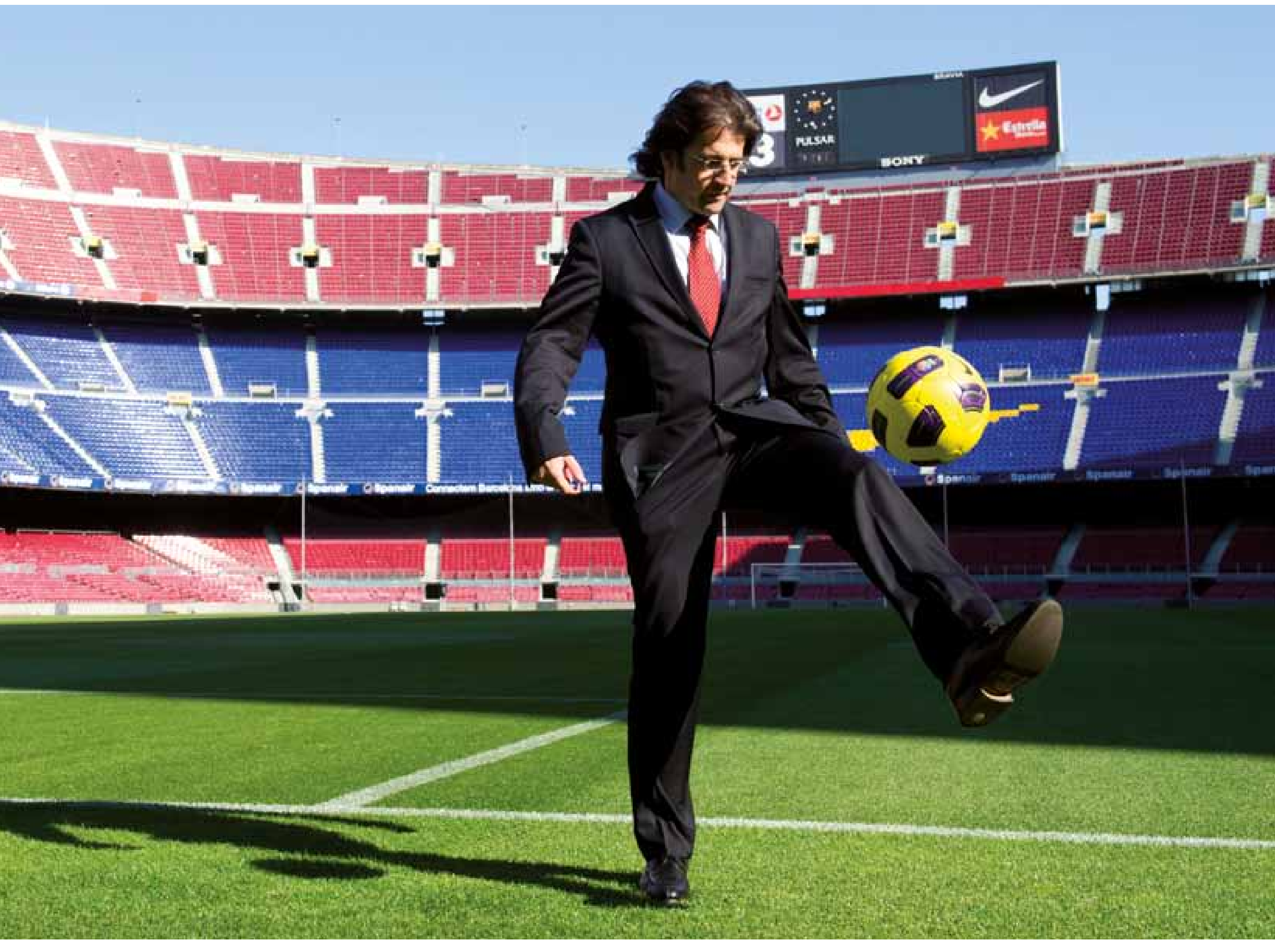
Un grup de dotze infants d'entre 2 i 13 anys, ingressats a l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona, van visitar les instal·lacions del Camp Nou Experience. També els alumnes i professors de 6è de Primària del Col·legi Pérez de Hita de Llorca van visitar el Museu blaugrana.

L'EQUIP D'HOQUEI HERBA, CAMPIÓ DE LLIGA

L'equip masculí d'hoquei herba es va proclamar campió de la Lliga a la Divisió d'Honor B i va certificar l'ascens a la Divisió d'Honor A.

LA SAMARRETA DE SAGALÉS, AL MUSEU

La primera samarreta d'handbol que es va retirar al Palau, la de Joan Sagalés amb el dorsal '14', ja forma part del Museu del FC Barcelona. L'exjugador blaugrana d'handbol Joan Sagalés va ser el primer jugador que va veure retirada la seva samarreta, amb el número '14', al Palau.

Toni Freixa, al Camp Nou amb una pilota de futbol, una de les seves grans passions.

Esperit futboler

Sempre que hi ha reunió de la Junta Directiva, Toni Freixa és la veu del Club davant dels mitjans. Apassionat del Barça i del futbol, serveix a l'Entitat en un equilibri entre aquest enamorament cap a la pilota i l'exercici del seu càrrec

T Miriam Nadal F Àlex Caparrós - FCB

Tria el Camp Nou i una pilota com a *atrezzo* per fer la fotografia que il·lustra aquest reportatge. Toni Freixa (Barcelona, 8/10/1968) és un apassionat del Barça i del futbol en general. Ho vulgui o no és un dels directius més coneguts de la Junta perquè a banda de ser-ne el secretari, és el portaveu de la Junta.

En la sessió de fotografies per a la REVISTA BARÇA, Freixa es mostra còmode fent tocs de pilota, de la mateixa manera que davant dels micròfons. "Sóc portaveu per petició del president. M'agrada, em sento a gust. És un honor expressar-me en nom del Club davant dels mitjans. Alhora, és una responsabilitat. Has de saber respondre a qualsevol pregunta. Afortunadament, hi ha una junta que treballa molt i, per tant, totes les decisions són molt madurades", explica el soci 68858. Aquesta és la segona etapa de Freixa al Club: entre el 2003 i el 2005, aquest advocat especialista en dret mercantil, processal i esportiu amb despatx propi, va ser lletrat assessor de la Junta i membre de la Comissió de Disciplina. En les seves rodes de premsa, Freixa es mou entre la concreció, la racionalitat i la fredor que comporta el càrrec. "Ho sóc en tots els àmbits de la vida, excepte amb el Barça. Amb el Barça sóc un apassionat i he de fer un esforç per contenir-me", reconeix aquest barceloní nascut a Sant Gervasi. De fet, en la darrera final de la Copa del Rei no va assistir al dinar de directives amb el Reial Madrid i va passar els nervis de mesurar-se a l'etern rival amb els seus, els amics que l'han acompanyat en les grans cites futbolístiques i en partits de futbol amateur. Mentre repassem el seu perfil, Freixa repeteix la paraula *futbol*. No ho fa perquè sí. I és que reconeix que la seva devoció per la

pilota l'ha fet ser on ara és. “És l'origen de la meva vinculació amb el Barça. Sóc *futbolero* perquè segueixo el Barça, el futbol i també l'internacional. El futbol dels Mundials i del que faci falta. Ho he fet des de petit”, ens revela. Des dels alevins dels Escolapis de Sarrià fins als 33 anys a la Penya Anguera –jugant a regional preferent–, Freixa va fer circular la pilota pels camps i va alternar la posició d'extrem amb la d'interior, ja quan els anys li han començat a passar factura. Va ser als Escolapis on el va entrenar un referent del futbol base, Laureano Ruiz. “És un dels mestres de la nostra Masia i un dels artífexs de l'èxit del nostre futbol. Tinc un extraordinari record. Viu el futbol les 24 hores del dia. És un apassionat i *obsessiu* d'aquest esport. Per molts, podia ser pesat; a mi em feia millor”, detalla Freixa. És amb els seus amics, aquests que l'acompanyen en les grans finals i amb qui viu *desacomplexadament* i sense encotillament els partits del Barça, que ha guanyat tres edicions de la Lliga de Socis del Barça. “Em sento molt privilegiat. Ser en una Junta és un honor per a qualsevol barcelonista. És una gran responsabilitat perquè tens a les teves mans les decisions d'un club del qual tantes persones estan pendents”, reconeix el portaveu, a qui tampoc li costa admetre que deixar l'Entitat el 2005 per motius personals va ser “trist i difícil”. Ara, amb el bagatge d'aquella experiència i amb una identificació amb el projecte encapçalat per Sandro Rosell, li encanta servir el Club: “Quan et sents identificat i saps el perquè de les coses, es nota quan comuniques. Si et quedes amb el titular, no ets capaç de convèncer. Has d'explicar el perquè i l'objectiu. Em sento plenament identificat amb les decisions i el tarannà d'aquesta junta”. Destina un 20 per cent del seu temps al Club gràcies a la flexibilitat de disposar d'un despatx propi on destina la resta dels seus esforços. Però amb el Barça pel mig, Freixa gaudeix. “Dedico tantes hores a la meva vida a viure i a sentir el Barça, que em costa imaginar-me-la sense”, ens confessa.

“QUAN T'IDENTIFIQUES I SAPS EL PERQUÈ, ES NOTA QUAN COMUNIQUES”

Orgullós del projecte de la Junta i, entre d'altres, amb una millora dels Estatuts com a objectiu a mitjà termini, repassa els jugadors que com a gran aficionat al futbol l'han fet vibrar més a l'Estadi. Cita Carrasco i Figo, però es desfà en elogis per Laudrup i Iniesta: “Són l'estil de jugador al qual m'hauria agradat assemblar-me. Fins, grans passadors, de toc i dinàmics”. Qualitats que intenta exercir com a veu de la directiva davant la premsa.

ARA SÍ, A WEMBLEY

Toni Freixa es va perdre fa 19 anys la final de Wembley del 1992. És de les poques grans cites del Barça que no ha pogut viure *in situ*. “Ho recordo com una taca. Estava fent el servei militar al Ferrol. Vaig veure aquell partit en un quarter”, recorda Freixa. I és que després de llicenciar-se en dret, als 22 anys, li va tocar anar a fer la mili a Galícia. Ara ha tornat a Wembley com a directiu. “Ho he viscut amb molta intensitat. Ha estat l'únic partit de la temporada en què m'he deixat anar i m'he sentit com abans de ser directiu”, ens explica encara emocionat. No va patir en cap moment pel resultat contra el Manchester United, tot i el gol de l'empat de Rooney. “Érem molt superiors. Mai vaig patir, veient com jugava l'equip”, admet.

Els beneficis de l'artroscòpia

Cada vegada són més els esportistes amb una lesió articular que se sotmeten a una artroscòpia. Aquesta tècnica és molt emprada gràcies als seus avantatges respecte a la cirurgia tradicional

L'artroscòpia és una tècnica quirúrgica mitjançant la qual es diagnostiquen i es tracten lesions articulars. El seu nom prové de l'artroscopi, un aparell de mides reduïdes que permet visualitzar dins de les articulacions gràcies a petites incisions fetes a la pell. Un cop introduït l'artroscopi per aquests orificis, unes fibres òptiques traslladen les imatges a una petita càmera connectada a un monitor de televisió. Aquest aparell no només permet al cirurgià diagnosticar el problema, sinó també tractar-lo.

Abans que es comencessin a tractar les lesions articulars amb artroscòpia, quan un esportista patia una lesió era operat realitzant una incisió molt més gran, que afectava més teixits, fet pel qual el postoperatori era més llarg. Gràcies a les millores en els artroscopis i les càmeres, que permeten veure millor les lesions, l'artroscòpia s'ha convertit en una de les tècniques quirúrgiques més comunes dins de la cirurgia de les articulacions.

Els avantatges de l'artroscòpia respecte a la cirurgia tradicional són molts. A causa de la mida reduïda de l'artroscopi, les incisions al voltant de l'articulació són poc agressives i les cicatrius menys importants i, per tant, els efectes col·laterals de la cirurgia es minimitzen. La menor resposta inflamatòria disminueix les molèsties del postoperatori i possibilita un retorn a l'activitat física més vigorosa a les poques setmanes. A més, l'artroscòpia permet fer un millor diagnòstic, ja que el que es basa en les troballes clíniques i en les exploracions complementàries (ressonàncies, TC, etc.) és, a vegades, incomplet. La reducció de possibles complicacions i dels efectes secundaris són altres aspectes que fan d'aquesta tècnica una cirurgia menys agressiva. Només en el 0,1 o 0,2% dels casos es poden produir complicacions, que són més freqüents en els procediments oberts.

La majoria de lesions articulars que pateixen els esportistes i que requereixen cirurgia són tractades per aquesta tècnica. Entre els diferents tipus d'artroscòpies, les de genoll i espatlla són les més comunes. Algunes de les patologies que es poden tractar per artroscòpia de genoll són les ruptures dels lligaments encreuats, els trencaments dels meniscs o determinats tipus de fractures. En les artroscòpies d'espatlla, les lesions que es tracten poden ser luxacions recidivants, calcificacions tendinoses o patologies al tendó dels bíceps, entre altres. Els esportistes comencen els processos de rehabilitació poques hores després d'haver-se fet el tractament mitjançant artroscòpia. En les intervencions amb poca complexitat, ja siguin d'espatlla o de genoll, el pacient podrà tornar a la competició esportiva de sis a vuit setmanes més tard. D'altra banda, en aquelles artroscòpies més complicades no serà fins més enllà dels sis mesos que el pacient podrà fer qualsevol tipus d'esport com el bàsquet o el futbol. Encara que és menys freqüent, l'artroscòpia també es practica en altres parts del cos com el colze, el canell, el turmell o el maluc.

LES PATOLOGIES MÉS COMUNES SÓN LES DE GENOLL I D'ESPATLLA

Coordinació Cristina Cañavera i Francesc Orenes
Assessors Dr. Jordi Puigdellívol, Dr. Lluís Til i Dr. Franchek Drobnic (Serveis Mèdics FCB)
Fotos Àlex Caparrós - FCB

LA HISTÒRIA DE L'ARTROSCÒPIA

L'any 1918, un professor de Tòquio va ser el primer que va examinar amb un aparell anomenat cistoscopi l'interior del genoll d'un cadàver. La primera visualització es va fer amb un instrument de 7,3 mil·límetres, grandària poc pràctica per a l'ús rutinari. Amb els anys, aquests instruments es van anar refinant i augmentant-ne l'ús pràctic. D'altra banda, a inicis dels anys 30, altres científics com Finkelstein, Mayer i Burman van comunicar les primeres experiències de la visió de l'interior del genoll, juntament amb procediments de biòpsia per punció. L'artroscòpia moderna, a partir de la dècada dels anys 60, requereix l'ús d'artroscopis flexibles, de fibra òptica i d'instrumental d'altíssima precisió per dur a terme els tractaments adients.

Diversos instruments que s'utilitzen per fer intervencions quirúrgiques mitjançant la tècnica de l'artroscòpia.

A la foto superior, el gruix de l'expedició afrontant un dels primers pendents de l'ascensió. Sobre aquestes línies Stòitxkov rumia com agafar forces, mentre que, a la dreta, Reixach feia cara de velocitat. Al podi, Guardiola (guanyador de les metes volants), Stòitxkov (premi a la Combativitat), Ferrer (primer classificat) i Nadal (premi de la Muntanya).

De la pilota a les dues rodes

Hi ha moltes maneres de celebrar els triomfs esportius. El 1992 els futbolistes del Barça van optar per fer-ho plantejant-se un nou repte, pujar en bicicleta a Montserrat

T Carles Santacana F Arxiu Seguí - FCB

El 1992 va ser un gran any per al barcelonisme. El 20 de maig s'aconseguia la primera Copa d'Europa i uns dies després, el 7 de juny, s'assolia un nou campionat de Lliga, que no es va materialitzar fins a la darrera jornada. La rellevància d'aquests èxits mereixia una celebració especial, i entre els actes que es van celebrar hi destaca l'ascenció en bicicleta dels jugadors del primer equip a Montserrat. La pujada es va fer el dissabte 13 de juny, una setmana després d'aconseguir el títol de Lliga i es produïa en un context d'efervescència del barcelonisme, però també a l'avantsala dels Jocs Olímpics de Barcelona, que donaven més relleu encara a tots els esdeveniments esportius.

Des de bon començament es va veure que aquella jornada de celebració desbordaria totes les previsions. A primera hora del matí el Miniestadi era ple d'afeccionats que volien veure en directe la sortida dels futbolistes i tot l'*staff* del primer equip, amb Rexach (segon entrenador) o el massatgista Àngel Mur, convertits en ciclistes. L'expectació era molt gran. Els diaris van calcular que mig milió de persones van seguir la curiosa cursa al llarg de tot el seu recorregut. El gruix feien d'espectadors, però molts també volien acompanyar l'equip, de manera que es van afegir a la cursa més d'un miler de ciclistes i centenars de cotxes i motos, entre els quals hi havia els cotxes dels directius. Pels jugadors era un repte difícil, perquè no és el mateix córrer darrere una pilota que fer anar la bicicleta, i per això van rebre petites ajudes en alguns moments per continuar. De fet, els acompanyaven ciclistes de luxe, com *Perico* Delgado, José Luis Laguía o Melcior Mauri, que els aconsellaven i els donaven alguna empenta. El primer a arribar a la meta va ser Josep Guardiola, però la *maglia rosa* (en homenatge a la victòria de Miguel Indurain al Giro) va ser per a Albert Ferrer, que va arribar vuit minuts més tard, però va ser l'únic que no va rebre cap ajuda al llarg de tota l'ascensió.

L'ASCENSIÓ VA SER ESGOTADORA PER ALS IMPROVISATS CICLISTES

Una estona de cel

Francesc Sampedro és recordat pel gol que es va apuntar en l'única final de Copa entre Barça i Espanyol. Va vestir de blaugrana tres temporades i va marcar en l'estrena del Camp Nou

T Jordi Clos F Arxiu FCB

El 1957, en plena transició entre l'equip de les 5 Copes i el d'Helenio Herrera, el Barça va ampliar el palmarès amb la Copa del Generalísimo. Un títol que va tenir un regust especial perquè es va decidir amb un derbi d'alt voltatge a l'Estadi Olímpic de Montjuïc. Un gol de Francesc Sampedro al minut 80 de la final va ser definitiu.

Aquest davanter valencià –afincat des de fa molt temps a Cantàbria– havia estat la gran sorpresa en l'alineació del Barça. L'entrenador Domènec Balmanya el va escollir a ell en lloc d'Eduard Manchón perquè aquest se les havia hagut amb el defensa espanyolista Argilés en partits anteriors. "Balmanya confiava molt en mi. Sabia que li respondria en quasevol posició", explica Sampedro. Habitualment jugava de davanter o d'interior, però a la final de Copa del 57 va actuar d'extrem esquerre. I va ser amb una de les seves virtuts, el joc aeri, que va aprofitar una indecisió entre el porter Vicente i Argilés després d'una centrada de Vergés per marcar el gol de la seva vida. "No l'oblidaré mai. És el meu millor moment com a futbolista. De fet, quan sóc a Barcelona molts aficionats encara m'ho recorden i quan l'equip juga a Santander, les penyes de la zona sempre em conviden. És molt bonic".

La nineta dels ulls de Kubala

Sampedro havia signat pel Barça dues temporades abans, amb 21 anys. Josep Samitier, aleshores secretari tècnic, el va fitxar procedent del Llevant mentre estava portant a terme el servei militar, per mitjà d'una carta adreçada directament al comandant de marina de València. "Un cop al Barça, em va trucar Samitier i em va avisar que ho tenia molt difícil per jugar perquè hi havia moltes figures. Em va cedir a l'Espanya Industrial, però després del sisè partit, en què vaig marcar, Samitier em va dir que ja podia debutar amb el primer equip".

Compartiria atac amb Kubala, Evaristo, Luis Suárez, Kocsis, Czibor i companyia. "Potser perquè era tan jovenet, Laszi i Segarra m'adoraven", comenta amb emoció. Mai seria un titular fix, encara que aniria guanyant protagonisme i va rubricar dos gols per a la posteritat en pocs mesos de diferència. El primer, el que va valdre una Copa, i tot seguit, un altre en el matx en què s'inaugurava el Camp Nou. Francesc Sampedro contribuïa així en la victòria del Barça sobre la selecció de Varsòvia per 4-2, el dia de la Mercè del 1957. "Va ser amb un xut des de fora de l'àrea. Una de les coses bones que tenia és que disparava bé i sorprenia els porters per potència i col·locació. Potser era una mica lent, però sabia on havia d'estar", descriu.

Una lesió en un genoll va frenar en sec la seva prometedora projecció. El seu retorn a l'equip després de mesos d'inactivitat va ser complicat, atesa l'enorme i creixent competència a la davantera culer. A partir del 1958 continuaria la seva carrera al Racing de Santander, on va demostrar que mantenia intacte l'olfacte golejador. Sampedro rememora un dels seus enfrontaments amb el Barça: "Ramallets, amb qui tenia molta amistat, va estar tot el partit cridant als defenses perquè estiguessin pendents de mi per evitar que marqués. I així va ser, vaig fer un gol i vam guanyar per 1-0. Abans que el Barça marxés, vaig anar a l'hotel a acomiadar els meus excompanys i Ramallets encara estava esbroncant els seus defenses!".

UNA GREU LESIÓ I LA COMPETÈNCIA EN ATAC LI VAN FRENAR LA PROJECCIÓ

Anècdota en l'aniversari del Camp Nou

Tot i que acabaria la seva etapa de futbolista al Mallorca i al Recreativo de Huelva, Francesc Sampedro establiria la seva residència a Santander. Just després de penjar les botes va ser secretari tècnic del Racing durant dos cursos. És la seva última experiència en el món del futbol professional. Posteriorment es dedicaria al sector de la construcció. Fins a la jubilació.

Allunyat de tota atenció mediàtica des de feia dècades, Sampedro va tornar a primera línia el 2007, coincidint amb el cinquantenari del Camp Nou. Durant la celebració, per error,

Portat per la seva embranzida, Sampedro topa amb un fotògraf en un partit al camp de Les Corts.

1955 2011

En la imatge de l'esquerra, un jove Francesc Sampedro poc després de fitxar pel FC Barcelona. Més de mig segle separa aquesta instantània de la de la dreta. El valencià no amaga el seu amor pels colors blaugrana, amb la platja d'El Sardinero de Santander de fons

Alberto Aja

J. A. Sáenz - Guerrero

la megafonia va incloure el seu nom en la relació de futbolistes que havien intervingut en la inauguració de l'estadi el 1957 i que ja havien mort. Somrient, confessa: "El dia següent anava pel carrer i la gent que em trobava em preguntava si estava bé, que m'havien donat per mort. Després d'això el Barça em va convidar a un partit a l'estadi. Sempre m'ha tractat de meravella, el porto dins de l'ànima".

Segueix en forma, periòdicament camina quilòmetres i quilòmetres pels voltants de la platja del Sardinero i fins fa dos anys encara jugava a futbol un cop per setmana. Curiosament, com en la seva època de jugador, un problema al genoll l'ha allunyat dels terrenys de joc. I malgrat la distància no es perd detall de l'actualitat blaugrana: parla sovint amb alguns del seus companys, com per exemple Gustau Biosca, que l'informa de tot el que succeeix al Club i a la ciutat.

Les dades de l'Ex...

NOM
Francesc Sampedro Lluesma

DATA DE NAIXEMENT
28-1-1934

LLOC
Canet d'en Berenguer (València)

TEMPORADES AL PRIMER EQUIP
3 (1955-1958)

POSICIÓ
Davanter

PARTITS JUGATS
37

GOLS
11

PALMARÈS AMB EL BARÇA
1 Copa d'Espanya
1 Copa de Fires

ALTRES EQUIPS
Llevant, Racing, Mallorca i Recreativo

Davanter per generació espontània

L'escocès George Patullo, un dels primers grans davanters del Barça, va fer 43 gols en 23 partits entre el 1910 i el 1912. La seva història és molt peculiar

T Manel Tomàs
F Arxiu Pepe Rodríguez / FCB

Conegut com *el Gran Patullo*, antecessor de Paulino Alcántara, inventor de la mitja volta, autor de 43 gols en 23 partits amb el Barça els anys 1910-12... Tots aquests trets qualifiquen la vàlua de George Patullo, un extraordinari davanter que ho va ser per casualitat i que ha arribat a ser descrit a la seva pàtria com l'escocès que va ser més letal que Messi.

La història d'aquest jugador té una singularitat excepcional. Ens hem de situar a l'any 1910 a la Conreria de Badalona, un terreny de joc que solia ser l'escenari d'aferrissats partits de costellada entre la colònia britànica de Barcelona i l'equip barceloní de l'Universitari. Per bé que el principal al·licient d'aquelles jornades era l'arròs amb pollastre que s'assaboria al final, els futbolistes jugaven amb un punt d'honor digne d'un partit de la màxima. Un dia els britànics es van presentar amb un porter alt, ros i prim. Es deia George Patullo, havia nascut a Glasgow el 4 de novembre del 1888 i feia poc que havia arribat a Barcelona per motius de negocis. Practicava esports com el rugbi, l'hoquei i el tennis, però el futbol només ocasionalment i sempre com a porter. El cert és que aquell dia no va tenir sort, ja que a la mitja part el seu equip ja perdia per 5-1 contra els estudiantils.

Fart de la pluja de gols que estava rebent, Patullo va decidir canviar de lloc al camp per tal de provar sort com a davanter centre, una posició que per a ell era totalment nova. Just un minut després, va agafar la pilota, es va desfer de tres defenses i va clavar el 5-2. A la jugada següent, es va treure de la màniga una canonada des de fora de l'àrea que va entrar com una exhalació. Poc després va aconseguir el 5-4 amb una mitja volta que va enlluernar tothom, ja que era la primera vegada que es veia una rematada així en aquestes terres. Finalment, el partit va acabar amb un inversemblant 5-6 a favor dels britànics, amb tots cincs gols de la segona part aconseguits per un Patullo que havia passat en un minut de porter humiliat a davanter superlatiu. L'Universitari va demanar un partit de revenja, que, jugat dies després, va acabar amb un 4-4, amb pòquer de l'escocès.

L'ABRIL DEL 1928 VA REBRE UN HOMENATGE A L'ESTADI DE LES CORTS

Joan Gamper, testimoni d'aquelles exhibicions golejadores, va convèncer Patullo perquè fitxés pel Barça. El seu debut es va produir el 24 de setembre del 1910, en un partit contra l'Espanyol que va acabar amb 1-1. El gol barcelonista va ser obra de Patullo, naturalment. En els dos anys que va ser a l'equip blaugrana, l'escocès es va fer un fart de marcar gols i va ser partícip de la consecució del Campionat de Catalunya 1910/11 i

L'ENIGMA ANTERIOR

QUIN FUTBOLISTA VA SER FITXAT PEL BARÇA DESPRÉS DE MARCAR CINC GOLS EN UN PARTIT DE COSTELLADA?

LA PISTA
Va lluitar a la I Guerra Mundial

LA SOLUCIÓ
Patullo

NOM DEL GUANYADOR
Francesc Camps Torne
Soci núm.: 23102

Rebrà una samarreta signada del seu jugador preferit.

A l'esquerra, l'equip que el 10 de març del 1912 va guanyar l'Espanyol per 3-2 a la semifinal de la Copa dels Pirineus. Patullo és al mig amb els braços encreuats.
A sobre, el davanter escocès marca el primer gol d'aquell partit, disputat al camp del carrer Indústria.

la Copa dels Pirineus 1911/12. L'afecció, que l'idolatrava, el va estimar encara més quan el 10 de març del 1912 va tornar a Barcelona expressament des d'Escòcia per jugar la semifinal de la Copa dels Pirineus contra l'Espanyol. El Barça va guanyar per 3-2 i Patullo va fer dos gols i va provocar un penal. Més d'un va plorar quan després d'aquell partit el davanter escocès va marxar definitivament, per bé que el 17 d'abril del 1928 va fer la sacada d'honor al camp de les Corts del partit del Campionat d'Espanya entre el Barça i l'Oviedo.

El 1930 Patullo residia d'incògnit a Mallorca per prescripció facultativa. Enrolat a l'exèrcit anglès a la I Guerra Mundial (1914-1918), havia estat intoxicat amb gasos verinosos i encara necessitava tractament mèdic, per la qual cosa li van recomanar el clima de les Illes Balears. Malauradament la seva afecció respiratòria va esdevenir crònica i va morir a Londres el 5 de setembre del 1953.

MESTRE DEL GRAN PAULINO ALCÁNTARA

George Patullo es pot considerar el millor jugador britànic que ha tingut el Barça al llarg de la seva història. Paulino Alcántara el tenia per un veritable mestre, com així ho va transcriure en les seves memòries:
"Otro de mis maestros fue el célebre Patullo, creador en Barcelona de las famosas medias vueltas. El 'shoot' de Patullo lo aprendí enseguida y de la siguiente manera: deseando imitar al célebre jugador en aquella su especialidad del 'shoot' yo cogía el balón y lo lanzaba contra la pared y sin dejar que tocara al suelo lo 'shootaba' nuevamente y con un paralelismo lo más perfecto posible".

EL NOU ENIGMA

QUIN DIRECTIU BLAUGRANA VA OPERAR AMB ÈXIT DIVERSOS JUGADORS DEL BARÇA?

LA PISTA
Té un monument al Camp Nou

La resposta s'ha d'enviar, fent constar el nom i el número de soci, a:

Correu: REVISTA BARÇA . Av. d'Arístides Maillol, s/n, 08028 Barcelona
Adreça electrònica: revista@fcbarcelona.cat
Coordinació: Centre de Documentació i Estudis del FC Barcelona

movistar
Compartida, la vida és més.
Un sentiment
és fa més gran
quan el comparteixes.
Movistar, Proveïdor Oficial del FC Barcelona
FCB

‘Quina Penya!’

Cada dilluns, a les 23 hores, Barça TV apropa el sentiment penyista que hi ha a Catalunya. El nou programa ‘Quina Penya!’ potencia els valors més característics dels penyistes del país

Des d’aquest mes de juny, s’emet a Barça TV *Quina Penya!*, un nou programa dirigit i presentat per Llucià Ferrer. Es tracta d’un espai divulgatiu i alhora d’entreteniment adreçat a tota la família. Al llarg dels vint episodis en què es divideix, fa un recorregut per conèixer a fons algunes de les penyes barcelonistes de Catalunya. Sota la mirada irònica de Llucià Ferrer, es viuen moments divertits com, per exemple, volar amb una avioneta culer, ballar el *lip dub* de Gerard Piqué o beneir els primers nuvis que es casaran al Camp Nou. El programa té tocs d’humor, però també histories humanes de culers que s’han deixat la pell pel FC Barcelona. Què fan? Com viuen el Barça? Les respostes, a Barça TV.

Cada dilluns a les **23 hores** a **Barça TV**

UN COMPLEMENT DE L’‘INFOPENYES’

Quina Penya! enriquirà l’oferta de Barça TV dedicada al món penyístic, ja que s’unirà al tradicional *Infopenyes*, dirigit i presentat per Miriam Nadal. L’*Infopenyes* és un programa consolidat a la graella de la televisió blaugrana que inclou les notícies més rellevants de les últimes celebracions d’aniversaris, festes, iniciatives socials o tornejos esportius. Tot servit en un deliciós còctel de continguts, de caire informatiu, on les penyes són l’ingredient principal. L’*Infopenyes* s’emet els dimecres a les 23 hores i compta amb la col·laboració de Xavi Tauler, que s’encarrega d’elaborar-ne els reportatges.

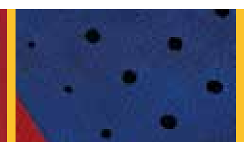

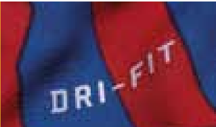

La nova equipació 2011/12

Més ratlles que mai
El disseny de la primera equipació del FC Barcelona per a la temporada 2011/12 destaca per tenir les ratlles verticals més fines de la història (fins a onze), fet que li atorga un aspecte més modern. A més, en el seu interior figura un gràfic amb el lema *tots units fem força*. Els pantalons seran de nou blaus i tenen una ratlla vermella a cada costat. Pel que fa a la segona equipació, deixa enrere els colors intensos dels últims anys i passa a ser completament negra. Totes dues continuen un any més compromeses amb el medi ambient, ja que està fabricada a partir de material reciclat d'ampolles de plàstic.

L'estrena de Qatar Foundation
A partir d'aquesta temporada 2011/12, el FC Barcelona llueix a la part davantera de la samarreta i amb un color groc *senyera* el nom del nou patrocinador del Club, Qatar Foundation. El nou logotip conviu amb el de l'Unicef, que passa a situar-se a la part inferior de l'esquena. La presència de Qatar Foundation a la samarreta forma part de l'acord que el Barça va tancar amb Qatar a través de la seva agència, Qatar Sports Investment, i que suposarà uns ingressos de 165 milions d'euros.

www.shop.fcbarcelona.com: 10% de descompte per als socis

També pots fer les compres d'una manera fàcil sense moure't de casa a través del lloc web de la botiga.

Megastore Camp Nou i xarxa de botigues oficials: 5% de descompte per als socis

Volem compartir amb tu el campionat de Lliga
CAMPIONS
LLIGA 2010-11
EXCLUSIU SOCIS
Tens temps fins al 30 de juny!
Aconsegueix la banderola de campions i tingues un record molt especial del títol de Lliga 2010/11.
En sortegem 50!
Entra a www.fcbarcelona.cat (Zona Socis) i participa en el sorteig.

AGENDA

JUNY

Teatre Romea
People, cars & oil
50% de descompte exclusiu
per a socis
10 i 11 de juny

JULIOL

Bosc Urbà
Exclusiu per a socis del Barça (2x1)
Fins al 30 de juliol

Teatre Romea
Desaparecer
50% de descompte
exclusiu per a socis
1, 2 i 3 de juliol

La Villarroel
Días estupendos
Només per 12 € per a socis
Del 13 al 17 de juliol

Museu de la Xocolata
Taller de Piruletes
30% descompte per a socis
9 de juliol a les 11 h
24 de juliol a les 10.30 h

Museu de la Xocolata
Artistes de la Xocolata
30% de descompte per a socis
2 de juliol a les 16 h
16 de juliol a les 16 h

MÉS INFORMACIÓ

902 1899 00
www.fcbarcelona.cat
oab@fcbarcelona.cat

Una llotja per als més joves

Quatre socis júnior van poder viure l'últim partit de Lliga al Camp Nou d'aquesta temporada, el Barça-Deportivo, des de la Llotja presidencial de l'Estadi gràcies al sorteig de la Llotja Oberta. Són l'Aleix Gaseni, el Jordi Manes, el Jordi Serra i el Jorge Javier Carrera, quatre socis del FC Barcelona d'entre 16 i 18 anys, que per un dia van viure un partit a casa des d'aquesta zona privilegiada. Els quatre afortunats socis, que van ser rebuts pel president Sandro Rosell i el vicepresident de l'Àrea Social, Jordi Cardoner i Casaus, no només van veure des de la llotja el partit contra el Deportivo de la Corunya, sinó que també

van gaudir de la celebració del títol de Lliga amb l'entrega del trofeu a la plantilla aconseguit la jornada abans al camp del Llevant.

L'elecció dels guanyadors per assistir a la Llotja es fa per mitjà d'un sorteig davant de notari, que es realitza mensualment entre tots els socis i sòcies del FC Barcelona. Enguany, i coincidint amb l'últim partit de Lliga a l'Estadi, la Llotja es va obrir als socis més joves del Club.

Aquest estiu, fotografia el Barça

Les vacances d'estiu cada dia són més a prop i l'FCBjunior.cat, el web del FC Barcelona per als culers més joves, posa en marxa una iniciativa per veure fins on arriba el teu barcelonisme. Tant si aquest estiu et quedes a casa com si marxes de viatge a un lloc molt llunyà, no t'oblidis la càmera de fotos. I és que des de FCBjunior.cat volem que ens enviïs les teves fotografies en què llueixis els colors del Barça per qualsevol racó del món. Si vols participar en aquest concurs ho pots fer si tens menys de 18 anys i envies, a partir del 23 de juny, la teva fotografia a través de www.fcbjunior.cat. Tots els participants al

concurs poden guanyar un munt de premis. Les sorpreses no només s'acaben aquí, ja que si ets soci i envies la teva fotografia pots fer realitat un dels teus somnis: fotografiar-te a la gespa del Camp Nou (la fotografia serà un dia que no hi hagi partit i per tant l'estadi estarà buit). Per tant, no t'oblidis de posar la càmera de fotos a la maleta i tampoc la teva samarreta del Barça, ja que aquest any més que mai has de lluir els colors del millor equip d'Europa per tot arreu.

Un carnet molt especial

T **Carles Santacana**

Per sort, tot i el pas del temps s'han conservat molts carnets de soci del Barça. En cada època el carnet reflecteix els gustos i l'estètica del moment, però el cas que presentem avui té un interès afegit. Correspon al tercer trimestre del 1925, de juliol a setembre d'aquell any, i va ser renovat tot i que el Club havia estat clausurat per ordre governativa després de la xiulada a la marxa reial en un partit jugat pocs dies abans, el 14 de juny. Es tracta de la prova fefaent del que ja sabíem, i és que els socis del Barça es van mantenir fidels al Club, abonant les seves quotes, tot i que durant sis mesos no van poder veure cap partit de futbol. Més encara, al gener del 1926, totalment restablerta l'activitat del Club, es va produir un significatiu nombre de noves altes, d'aficionats que responien al tancament fent-se socis. Avui, gràcies a la donació d'Esteve Avellan i Marta Roura, el Club disposa d'aquest carnet, reflex documental de la persistència del barcelonisme.

BARÇA
COL·LECCIÓ 2011/2012
FCB
Qatar Foundation
Qatar Foundation